

1011·LIST

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 13

PLANI NE VABIJO

Naj Trst province laška bi postala, namen je Rima vedno bolj očit, to deska naj odskočna bi postala za njihov vedno večji apetit.

Na nekaj pa naj Rim bi se oziral: da na odskočni deski akrobat že mnog, ki se je preveč produciral, pri saltu že — polomil si je vrat.

Bolgari so za vojsko priredili na otok Gama študijski izlet, pri tem so se vojaki naučili: kako deluje grški minomet.

Kaj hočejo delavci? Naj Vitelli s problemom se brezposelnih peča? A tokrat so pošteno se ušтели: za to iz Rima ni poslan bil tja!

V dokaz, da h koncu spor se približuje francosko-tuniški, nam tole govori: da v Franciji si zemljo že kupuje vsak kolonist, da bil bi brez — skrbi!

Za Evo Argentina zdaj žaluje, a najbolj pa Peronu je hudo, in vsak dan se obupano sprašuje: kdo neki jabolka mu klatil bo?

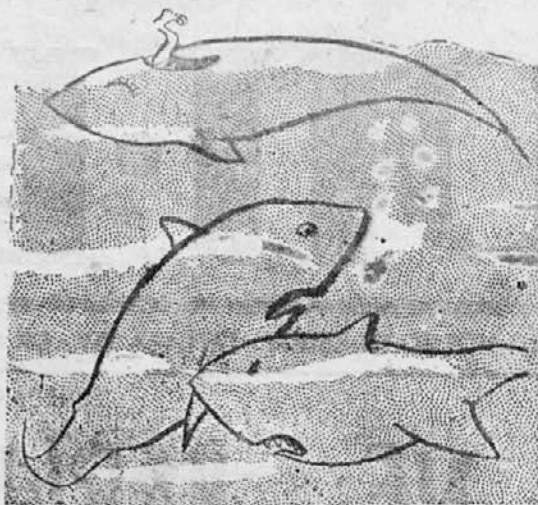
Poveljništvo Britanci ponudili bi radi Nagibu za bližnji Vzhod, a prej bi radi še ugotovili, če to edini možen je izhod?

Brez kralja zemlja je Egipt ostala, a Egiptčana to nič ne skrbi. Je važno le, da zemlja je ostala, od kralja ne, od zemlje se živi!

Če na oddajniku napredovalo televizijskem delo v redu bo, prihodnjič že morda, kot bo kazalo, televizijo Toto vam pripravimo.

Stalinske preproge

Stalin v Moskvi iztepava spet preproge svoje vse, mož pa preveč pretirava: vse so že oguljene!

SMRTNI SLUČAJ V DRUŽINI MORSKEGA PSA

— Veste, mojemu možu je bilo že prej vedno, kadar je požrl kakšnega fašista, postalo slabo. Danes pa je pojedel italijanskega političnega svetovalca za Trst, pa je kar preminul...

IZ SOVJETSKE LJUDSKE LIRIKE: NA SREDI MOSKVE STOLP STOJI...

Na sredi Moskve stolp stoji, v tem stolpu komitè živi. To mene nič ne veseli.

V tem bramu biva božji sin, premodri, vzvišeni Stalin. To mene nič ne veseli.

O, če izvoljeni ta sin čimprej bi k vragu šel, capin! Če bi se to zgodilo, bi mene veselilo!

S KOREJE

Pod vrbo žalujko sedita dva Korejca. Prostor kjer sedita, ni daleč od Pan Mun Jona. On — Kim — nosi na glavi preluknjano čepico ameriškega vojaka, ona — Čočo — pa ima suhe noge vtaknjene v škornje padlega Kitajca. Oboje sta pobrala kar na cesti. Kim obljublja Čočo večno ljubezen. Vendar mu Čočo ne verjame in pravi:

»Dragi Kim, ne morem ti verjeti.« Kim se pa odreže: »Draga Čočo, ljubil te bom, dokler se bodo pogajali v Pan Mun Jomu...« In mala Čočo je verjela, da jo bo dragi Kim ljubil in vsega srca na veke!

JOŽEK IN GLOBUS

Sveti Jožek, stari možek, ki velike brke ima,

z brki giblje, globus ziblje, levo, desno, sem ter tja.

Sveti Jožek, mirni možek, pa pobožno željo ima:

Svet zavzeti, ga vrteti, levo, desno, sem ter tja.

Stari Jožek, besni možek: svet ni globus, da bi ga

takšen Jožek, takšen možek, v šali metal sem ter tja.

Poglej, madona! Pravkar sem hotel napisati članek o kršitvah mirovne pogodbe, sedaj pa hudiča nikjer ne morem najti! Če bi vsaj vedel, kaj je pisalo v njej!

LAKAJ DELEGACIJI BREZPOSELNIH

»Signor Vitelli vas res ne more sprejeti sedaj, ko ima toliko dela s podpisovanjem odpustov!«

RAJE ODPOVED

— Tu imate, tovariš direktor, mojo odpoved. Raje grem, kot pa da bi pisala še naprej brez Aerokarbon papirja, ki ga izdeluje tovarna Aero v Celju!

N'mau čez Izaro

ČUDOVITE DOGODIVŠČINE KUŽKA MURIJA

Poznate kužka Murija? Ne? No, potem do-
volite, da vam ga predstavimo: rodil se je v
Sloveniji in ko je zrasel, je stopil v službo go-
spoda BeGa iz ljubljanske škofije. No, ko so se
moral preseliti kar preko noči
preko meje, je šel kuža Muri z njimi. In ker
ima lep glas in dobro laja, so se ga usmili pri
Tischlerjevih in mu dodelili službo čuvaja. V
tej službi si je pridobil zasluge, tako da so ga
gospod vpisali v »Kmečki gospodarski ferajn«
in tukaj je zaradi svojega lepega glasu postal
prvi gospodarjev pomočnik — odpravnik poslov
za tiste uboge pavrske cucke, ki dobijo pri

Tischlerjevih kakšno oglodano kost, da se ma-
stijo z njo.

Zgodilo se je, da so nastopili pasji dnevi in
nikjer na nebu nobenega oblaka. Pa se je do-
misli Muri, da je nekoč živel v škofiji, kjer se
je naučil dosti trikov, in je sklenil, da bo na-
pravil procesijo za dež. In morda bi se naš Muri
proslavil, če se ne bi nekdo spomnil in vprašal:
Ali bo dež padal samo na polja našega ferajna,
ali pa tudi na polja »komunistične« Slovenke
kmečke zveze? Zdaj se je zamislil Muri in je
moral priznati, da bi najbrže tudi sam gazda v
nebesih ne mogel napraviti kaj takega, da bi dež
padal samo na nekatera polja, na druga pa ne.
No, tako našemu Muriju ni ostalo nič drugega,
kot da je stisnil rep med noge in zavil v Tischler-
jevo pasjo utico. S procesijo pa ni bilo nič...

Drugič je zopet obljubljal kuža Muri in se
hvalil, da mu bo gospodar dal mastno kost, ki
jo bodo lahko tudi drugi ovohali. Toda gospo-
dar se je premislil in Muri je ostal brez kosti,
ker so na ÖVP določili nove agrarne cene in so
kosti postale predrage. In ko so se hoteli od
njega nekakšne nasvete zaradi strniščne setve,
je Muri žalostno zabevskal: »Kaj pa hočete od
mene! Mar ne vidite, da sem čisto navaden
kuža, da me imajo pri hiši samo zato, ker tako
dobro in močno lajam!« In kuža Muri je spodvil
rep in odkorakal k pasji utici. Morda so mu le
pustili dobrosrčni Tischlerjevi kakšno oglodano
kost? — Da bo drugič spet lajal...

NA MADŽARSKEM

— Tovariš narednik, zakaj pa sva tako
lepo pozdravila teža pijanca in fakina.
— Ali ne vidiš, bedak, da bere »Prav-
do«?

IZ KOROŠKE LIRIKE: CELOVŠKI KOZAMURNIK

Nas Korošce zmerja s turi,
se v »Inform-stilu« uri,
Tischlerjev zvest kuža Muri,
ker smo zanj »banditi puri«.
Mož res pravi je »dihurnik«:
bil že laški je »kulturnik«,
zdaj pa v KLS-ov kurnik
spravil se je — Kozamurnik!

STALINSKA DEPEŠA

Veliko razburjenje je povzročila na celovski
pošti depeša, ki je pred nedavnim prispela od
samega Najmodrejšega iz Moskve. Bila je brez
vsakega naslova. Ko pa so jo prebrali, se jim
je naenkrat zablistalo, komu je pravzaprav
namenjena. Kajti v depeši je pisalo tole: »K
člankom o imperialistični Jugoslaviji, ki so
dragocen doprinos zakladnici stalinizma, iskren-
ne čestitke — Stop! — Odlikovali smo vas z
ordenom Stalinske čeljusti prvega reda! —
Stop! — Javite takoj centralnemu pitališču
»Pravda«, Moskva, če imate na razpolago še
kaj Dolfetovih rac! — Stop! — V zamenjavo
vam nudimo originalne stalinske race! — Stop!
— S tovariškim pozdravom Heil — Stalin!«

Depešo so takoj odnesli na uredništvo gla-
sila Krščanske ljudske stranke »Naš tednik-
kronika« v Celovcu. In prinesli so jo — na
pravi naslov!

EGIPTOVSKA VROČINA

Novinar: »...in tako ste, veličanstvo,
prav v tem času prispeli sem na Riviero.
Takšna vročina...«

Faruk: »Ah, kaj, dragi moj, kakšna vro-
čina je šele v Egiptu!«

Zamejska:

UGANKA

KJE SE TO DOGAJA?

— Povej svojim Selanom, da nimamo
nič revij, brošur in časopisov, veš, papir
je draga stvar...

No, tako, stara, zdaj že imava spet ne-
kaj časa dovolj papirja za podkuriti.

ŠE ENA DIMNIKARSKA

Kam le dimnikar beži?
Kam? Za srečo se podi!
Kaj mu sreča je ušla?
Jasno, v Dobrno je šla!
Pa zakaj je tja odšla?
No, ker bolna je bila!
Pa zares bo zdrava spet?
To že ve analfabet:
kdor si zdravja spet želi,
v Dobrno naj pohiti,
ker kdor bil je tam enkrat,
se spominja nanjo radi!

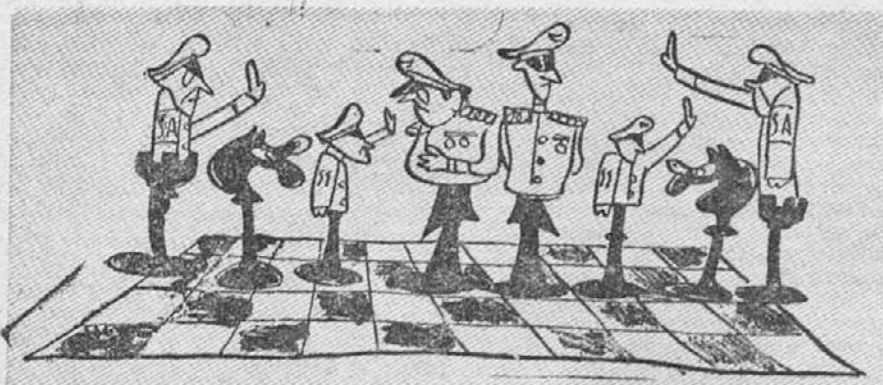
PRETIRANA SKRB ZA STARINE V PRIHOVI

Vsa leta po osvoboditvi se na Prihovi
lepo blešči — vilen celo z avtobusa —
mogočen napis: »Der Bürgermeister der
Gemeinde Preichau«.

Sicer je lepo, da občinski odbor skrbi za
spomenike iz NOB, vendar pa se nam moč-
no zdi, da je v tem primeru ta skrb le ne-
koliko pretirana...

Svet v znamenju šahovske olimpiade

AVSTRIJA:

Odkod spet stare Avstriji figure?
Iz stare, obnovljene garniture!

PERZIJA:

Bi John Bull Mosadika brž matiral,
ko bi lahko kaj — s stolpi operiral!

ZSSR:

Sovjeti dve figuri za igranje
imajo le, a druge — za jemanje!

EGIPT:

Zakaj Egipt tako zdaj triumfira?
Zbežal je kralj — kdo jih lahko matira?!

TRST:

Zaman Alcide z beljenjem se ukvarja
figur, ko črna barva skozi udarja...

KOREJA:

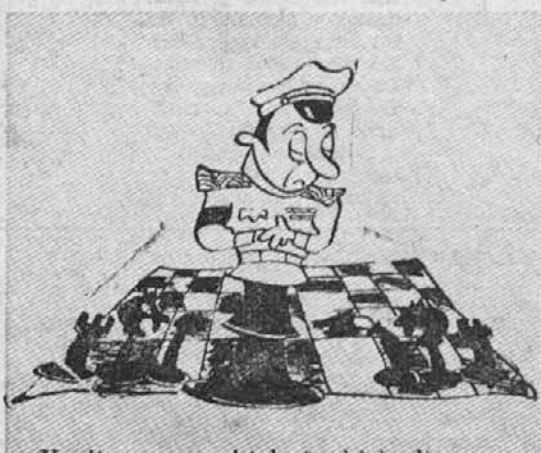
Remi v Koreji v neskončnost leze,
ker se v neskončnost vlečejo — poteze!

NEMČIJA:

Kako igral bo Grotewohl partijo,
ko mu figure na zahod bežijo?

ARGENTINA:

Kralj argentinski kaže kislo lice:
kako vnaprej igral bo — brez kraljice?

ZDA:

Republikanec se s problemom bavi:
kak' naj figuro svojo v igro spravi?

JUGOSLAVIJA:

»Kako bi z Jugoslavijo igrali,
ko so figure kralja ven zmetali?«

KRONIKA JURČKA FRNIKULE

Grozen val vročine, ki je izbruhnil nad Mariborom, je v mojem očku sprožil idejo, da bi me poslal do jeseni v Ljubljano, kjer je v tem oziru toliko boljše, da je sladolep po 5, ne pa po 10 dinarjev kot v Mariboru. Očka pravi, da bo tako pri tej moji strasti prihranil lep del moje otroške doklade. Jaz se pa le bojim, da ta očetova računica ne drži, ker bi se nabralo pač toliko več izdatkov v pogledu kinematografov, ker imajo v Ljubljani večji kontingent premier, ki bi si jih jaz moral ogledati zaradi vsesplošne izobrazbe. Pri zadnjih dveh kinoigrah sem se zelo izvežbal v umetnem pretepanju in sem že cel razred na otoku zmetel čez ramo. Prišel sem tudi na idejo glede luknje v podu, ki sem jo izdolbel v kuhinjski pod ter jo večje prikril z imitacijo naše perzijske preproge. Za vabo sem postavil za luknjo par najlon nogavic in moja sestra je kar zbežljala proti njim. Triki je uspel, natančno po zamisli bojevitiga Flynna in sestra je kot kavra izginila v drvarnico ter se sesedla na premog. Na srečo imamo tudi mi premog v prahu in je sestra odnesla še dokaj zdravo kožo. Po temeljiti pridigi je očetu svetovala, naj me ne pošilja več — v gledališče, češ da sem tam

ukradel idejo glede ferzenkunge, ki je strokoven gledališki izraz za luknje v tleh.

Moja sestra ima zelo zaspano naravo in jo zjutraj ne spravi iz postelje noben še tako močan pazov alarm. Zdaj išče službo in pravi, da bi šla najrajši k tistemu konstruktorskemu podjetju, kjer imajo tako uvidevnega direktorja, da pravi punčkam, naj zjutraj kar spančkajo in zamujajo, da bodo zvečer boljše volje. Ob mislih na tako uvideven odnos do nežne ženske toaletne mize (psihe) se moji sestri kar samo smeje.

Kar se tiče pritiklin za izdelavo dobre solate, se je očka vedno razburjal glede slabega jesiha. V tem oziru pa se je zadnji čas pri nas stanje občutno popravilo, ker kupujemo pri Majoliki vino in ga daje mamca na solato. Tako kisla solata kot sedaj še svoj živ dan nisem jedel.

V gostilni Počehova pa ima natakariča Olga zelo hude skrbi v pogledu drobiža. Zaradi te nezgode pa je izven vsake bojazni, da bi ob večernem obračunu lahko utrpela kak primanjkljaj, česar pa seveda za cenjene goste ne bi mogli trditi.

Blizu kavarne Rotovž, tako rekoč za hrbtom stolne cerkve, je stal za časa vojne bunker, ki se je v teku let, kot pravi moj očka, spremenil v mirnodobsko javno stranišče. Tam lahko Mariborčani nemoteno odlagajo vso osebno nesnago, ne da bi se jim zato skrivil kakšen las na glavi. Vidne markacije to stranišče sicer nima, dober nos pa človeka takoj opozori na ta kraj.

V Studencih pri Mariboru životari mrzel bratranec mojega očeta, ki je tam župnik in se piše Požar. Zadnjič so prišli k njemu davkarji, ki se jim v pogledu davkov izgovarja na slabe čase,

ki da niso kure, kajti mu nič ne nesejo. Glede porok trdi, da mu matični urad s svojim postopkom preveč v zelje hodi, zaradi krstov se tudi pritožuje, da so se dojenčki navadili živeti brez njih, najbolj porazno izjavo pa je dal v smislu pogrebov, kajti ugotovil je, da v Studencih že šest mesecev ni nihče umrl. Takšen odnos do mojega mrzlega strica, ki mu pogrebi sicer precej vržejo, je naravnost katastrofalen. Stric Lojze pa pravi, da je ubožec po pogrebni liniji tako globoko pod planom, in bi se utegnil rešiti samo še s kakšno epidemijo v Studencih, ki bi masovno stisnila za vrat tamkajšnje trdožive prebivalce. Očka pa je dejal, da bi za takšno epidemijo znalo eventualno poskrbeti angleško stranišče kina Partizan, ki je bilo ob premieri bojevitiga Flynna tako ponečedeno, na pol pa sploh zaprto, da je vprašanje, če se bo sploh še dalo spraviti v normalno stanje. Mišljenje, da če kino vleče, ni potrebno da bi še stranišče, je dejal očka, je docela napačno.

Zaradi predvidene bližajoče se deževne jeseni je Mariboru najavljen nov škropilni avto, je zadnjič brala v časopisu teta Ivanka. Stric Lojze pa je takoj dejal, da bo ta avto energično popravil prah z mariborskih ulic, v kolikor ga bo do takrat še kaj ostalo.

Ker se je moj očka narodil slovenskemu narodu v okolici kinča nebeškega, to je konkretno pri Bledu, je zato iz lokalpatriotičnih nagibov kupil ta mesec celo serijo srečk, ker bo v avgustu žrebanje na Gorenjskem. Njemu želim obilo sreče, sebi pa nekaj odstotkov od glavne premije, ki bi mi zdaj ravno prav prišla — kot je rečeno zaradi sladolepa.

Lepo vas pozdravlja vaš
Jurček Frnikula, pionir I. d razreda.

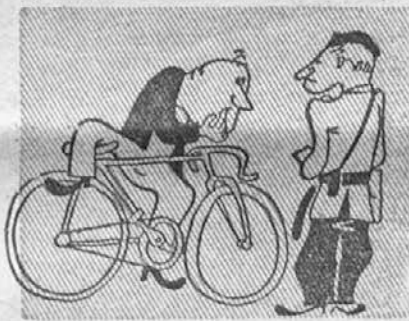
Tonetova smo!a

Tone je tombolsko karto imel, nanjo — o sreča! — kolo je zadel.

Koj ga zajaha, domov se pelja,

visja pa sila ustavila ga.

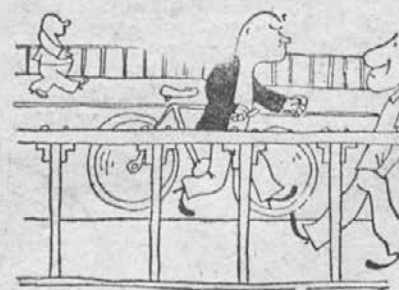
Ker je brez zvonca kolo, kazen plača, Tone olajšan za dva je kovača.

Da bi se to mu nič več ne zgodilo, hitro odpravi se kupit zvonilo.

Ker pa na pločnik je spustil pedale, zopet je plačati moral penale.

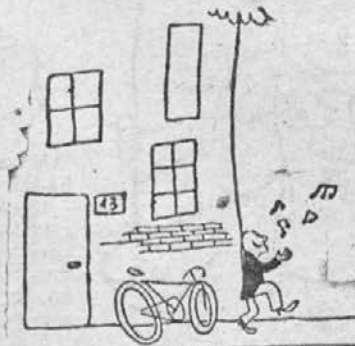
Zdaj se prek mosta naš Tone podal je, toda na žalost napačno smer ubral je.

Tone je jezen zato, ker že spet kazen predpisano mora odšteti.

Tonetu sitnost s kolesom preseda. Figo pokaže, ki naj vse skup gleda.

Tombolski sreči dejal je: bog toni. Zdravo, bicikl! Na zid ga prisloni.

Komaj pa nekaj bil metrov je stran, spet vsled prekrška ga zgrabi organ.

Tonetu zdaj je dovolj teh zagat, konec te zgodbe je pa — inserat.

— Na azo, ta homas — te hie, te elendige! Majnazöl, frau Kliček, rečte kaj čete, zaj pa mammo ganc di rihtige zauregurkncajt!

— Oba — redns ma jo net fon di zauregurkn, frau Muršec, te glih koj dobim dolge zobe vira nülperd, pa akurat jec, ko že itak zavizo man tak frdamani canve...

— Bos, canve homs — te pa šnel dolta k candohitari v canambolanc! Bom vam jaz zrihtala! Kost e niks...

— Kostn tut šo niks, oba frajvilik me ne spravte nikul und nima tam ajni, majnazöl, tes kens ina auf di nazn aufšrajbn, majne libe...

— Bos is den kšegn, frau Kliček, umgocvül, kaj so vam te ki glavo bek odšraufali tam dol, oda bos?!

— To bi še tak žiher ta manšo blo, majnazdraj! Oba zo, kaj vse toti nena trajbajo z ludami... Azo šteln ina fur: grete s krankncetlom hin, se najprej aufstelate, da pridete hcoj, te pa nah čakate, čakate da ste ži čisto durhundurh švare. Ko pa nah pridete na vrsto, vam dohtar anpisl v lape not pogledajo, pa vas drgoč peštelajo za firen tog. Tu majne gite, zob vas pa toti cajt tak boli, vira nariša...

— Oba, bos zi net zogn, frau Kliček! Herns...

— Niks, herns — voartn hobi misn, te pa sem za štirnajst dni nohamol šla herunta, pa sem drgoč v vartecimri čakala do desete ure — čeglih sem bla za ob sedmih peštelana — und davajl so mi splaca vse ta bolši zohn bekaufali. Ko pa sem te nah endli kcoj prišla, mi je dohtar drgoč v lape pogledal, an pisl not herum poštoral pa reko, da morejo zobi vun. Hota mi no kfrökt, če mam cajt, da bi mi koj 5 zobov vun spipal.

— O du hajlignkrajcandjožef — pa koj pet...!?

— Jo, oba do bini kšign, majnazöl! Bos, hobi ksokt, zobe bi mi vun popipali, hobi ksokt, te nah pa bi žiher eno leto ostala brez zobov, tak kak tisti ajnzpaner, keremi ste, hobi ina ols ksokt, osem zobov vun popukali, nah mu pa te rekli, naj za eno leto spet pride, bos!

— Na, tezis oba interezant, tes mitn ajnzpona! Pa kaj je te blo, isa naha kuman?

— A, bos, prifat isa ganga, pa mu je en privatcantehnika ajnszvajdraj nove zobe not naredo...

— Jo, natirli, bo te in canambulanc zooo fil oarbajt hom...

— A bos, oarbajt! Umanand hecn tuns ina, pa švocn, pa aufzign untanand, hobi e ksegn. Šaut zo ana enemi noter v lape, pa se mora cofort dol vvest, zo isa mid... Te pa tisti prifatpekanterji, te bos ima for grejo pri drugih vratah, pa hintenumanund, zegni, tes iz a švajnaraj...

— Jo, kaj je te blo nah z vašimi zobami, frau Kliček?

— Mit majne cend? Tu majne gite! Vira mi tes zogn od vun pipanja, jesas, viri kšign bin! An šmorn, hobi ksokt zo glaj cu im, an šmorn bote vun pipali, hobi ksokt, to geri liba prifat...

— Jo bos, prifat sans ganga? To ja košta en haufn gnarja...!

— Naj košta, kaj košta — oba te cend hobi no ima in di lapn. No prifat hota mi v enem tedni te lapn camkflikt. Na azo, bos zogns zu dera švajnaraj, a...?

— Jo — vajl se tamš san, majne libe frau Kliček! Merksn ina! Morte eniga tam poznat, te ste pa nah zofort glajh ima na vrsti, pa vam ni rajn niks treba čakati, grete, koj pri drugih vratah ajni! Pa pehandlunga je te nah tudi ganc anders, majne tajre! Injekcion sem, pa rentgen taj, pa pandas sem, pa protes taj — nah pa laufa vse kak na žnurci! Oba natirli, pekančaft al pa pecijunge že morte met, tes šo, tes šo... — Jo krucitajksl, bon i oba kajne hob...?

— Na, hetnsma ksokt, majne libe, jaz bi vam že kaj prkomendirala. To is jo da her hauptdoka, a morcfajna her... Pa sestra od tiste, visns e, kanonikerbaletmedl, kak se že piše, krucifiks na...

— Bos, zu dera pa že ne grem! Bisns net, tota je eni vzela skorma štir grame zlata, bo zi het brauhn kena samo eniga no holb...

— Oba gens, bos zi net zogn...?

— Natirli, te nah, ko se je pa tista pešverala, da so ji preveč zlata vzeli, so ji pa hteli ganc ajnföh zobe še enkrat gor ftrgat — da bi zlato stehali, homs ksokt!

— Jo zo bos, du hajligahimlhergockrajc! Kaj pa te nah?

— Niks is. Zolang da ne bo v canambulanci drgač, geri net hi, majnatraj!

— Oba vizo net, majne libe frau Kliček! Verns zegn, vas bom pekant storla s kakšnim dohtarjem al pa frajlajn, pa bo ols vida in ordnung. Verns zegn...

— Jo, und tes guld?

— Oba sans jo net zo tepat — mit an pekantr is tes ganz drgač, natirli... Tak s čisto gmajn folkom se pa ja tam ne morejo ajnosat, bo koms ten hin? Oba mit an pekantr, tes is ganc anders... glaubns ma, frau Kliček! Azo te pa le frelih ajni, v našo canambulanc, göl...

CENTRALNO OTROŠKO IGRIŠČE V MARIBORU

v večernih urah...

KUJ ŽELEZO, DOKLER JE VROČE!

V avgustu je zrebanje srečk Državne loterije FLRJ v Sloveniji!

18. avgusta v Kranju, 23. na Jesenicah. Ljudje z bližnjih krajev, udeležite se javnega zrebanja! Ljudje iz oddaljenejših krajev, udeležite se zrebanja vsaj v duhu — s srečo v žepu! Izžrebanih bo za več kot 53 milijonov denarnih dobitkov z glavno premijo pol milijona dinarjev.

Mariborčani! V Jurčičevi 9 in v Gosposki 5 čakajo srečke na vas! Pohitite!

V nedeljo 17. avgusta bo od jutra do večera ves dan odprto.

NEVZDRŽNO STANJE

— Dragi sveti Peter — jaz grem nazaj. Doma imam spalnico, ki sem jo kupil v Stanovanjskem servisu Industrije lesnih izdelkov v Mariboru na Partizanski cesti. In v njej sem tako sladko spal, da tukaj nimam več obstanka...

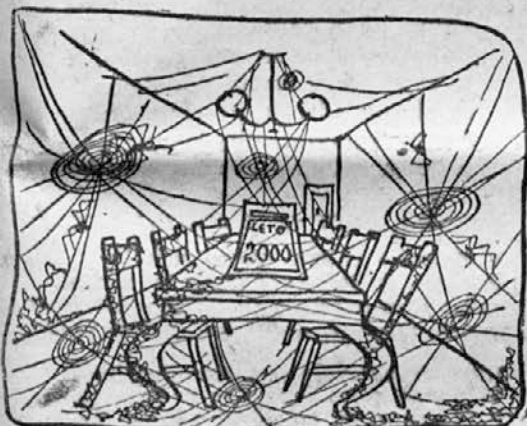
TOTE whe

ZVEŠTO SE DRŽI STARIH OBIČAJEV občin v Muti ob Dravi in ne odstopa od njih. Tako so tudi zadnjič oglasili pred cerkvijo, da bo cepljenje proti davici za cicibančke iz Mute. In ker se cicibančki navadno ne nastavljajo pred vrati cerkve, so ostali brez cepiva, ki jim po zakonu pripada. Zato so sklenili, da bodo predlagali občini: če že noče odstopiti od starih običajev in take stvari objaviti na lepakih,

ji bodo iz svojih sredstev kupili boben in najeli bobnarja, ki bo lahko razglašal oglase občinskih moč, ker za ogledovanje deklet pred cerkvijo so še premladi, za v cerkev — pa že prestari!

INDISKRETEN POGLED V BODOČ- NOST NOVEGA MESTA

Takole bo izgledalo leta 2000 tistih šest stolčkov, ki čakajo v zvezi z decentralizacijo na obljubljene funkcionarje iz Ljubljane...

MARIBORSKI ZAŠČITNIK ŠT. 1.

Sodnijske je stroke in godbe ljubitelj, pa lovec je strasten ter pasji cenitelj. Če čas mu dopušča v naravo jo briše in članke kolesariem v dobrobit piše.

Čuden »Partizanski« tabor v Ravnah so pri Cerknem imeli, nanj celo duhovnik Dorčič so iz Skoplja prihiteli.

Semeniščniki prišli so prav tako v te Ravne naše, tabor pa se je spremenil v slavo — ene nove maše.

»Partizanski tabor« reklo se zato je tej proslavi, ker na takšno slavlje mnogi občinstva lahko spravi.

O preganjanih duhovnih
Dorčič se je tu razkričal,
in pod mlaji, slavaloki
strogo vernost je veličal.

Novomašniku za dar so
lepe tisočake zbrali,
dasi mož ni revne sorte.
So pač v božjo slavo dali!

Tudi Idrija dobila
mašniškega je heroja,
zanj celo so povabili
v goste teologa Snoja.

Mož je pridigal, da veri
spet zapeli so zvonovi,
nekaj je prav krepkih stresel
proti naši oblasti novi.

Takšnele so nove maše
nekam čudna dušna hrana
in ob njej lahko zaduhaš
župico iz Vatikana!

Ker mladina rada hodi
kopat se sedaj v Vipavo,
Dutoveljski župnik zgubiti
skoraj je vsled tega glavo.

Mož rohni in se razburja,
ker pri maši ni mladine,
ki poleti rajši hodi
v vodo se znebit vročine.

Če ne bodo nič zalegli
župnikovi, vzklikí vroči,
naj še sam talar svoj sleče
in z mladino v vodo skoči!

S tem končamo Kraško burjo.
Le za danes! Ne za večno!
Drugič spet bo zapihala.
Do tedaj pa: Bilo srečno!

Nova vodiška Johanea

Johanca iz Vodice doma,
telečjo kri je švicala,
Še hušje čudeže kot ta,
z Mrzlaka dela Janova,
Devetnajst let ta revica,
vse, kar pojé, takoj skozla,
Želodec pa se ji ne uprè,
če sveto hostijo požrè,
Duhovniki za njo skrbé,
s prispevki dobro se redé,
Dokler tak čudež ni odkrit,
brez davka čeden dá profit,
Ko pa poseže doktor vmes,
je hitro konec vseh čudes,
Svetnica resda malo jé,
kozla pa samo sem ter tje.

jezesna,
jezesna.
jezesna,
jezesna.
jezesna,
jezesna.
jezesna,
jezesna!
jezesna,
jezesna.
jezesna,
jezesna.
jezesna,
jezesna,
jezesna,
jezesna.

Če b' vsak kazlač svetnik postal,	jezesna,
a' bi imel' svetniških glav,	jezesna.
Bi šišenskih se vin napil,	jezesna,
in že svetnik b' se nam rodil,	jezesna.
Na par pokvarjenih klobas,	jezesna,
bi dva svetnika b'la pri nas,	jezesna.
In na pocestni sladoled,	jezesna,
kup angelčkov bi mogli imet',	jezesna.
A kdo b' si želel še nebes,	jezesna,
ko tam bi vsi metali čez,	jezesna.
Tam na Mrzlaku Janova,	jezesna,
če hoče, naj le kar kozla,	jezesna.
Če hoče kdo, da pade not,	jezesna,
naj roma k njej na božjo pot,	jezesna.
A pazi naj tak državljan,	jezesna,
da se ne vrne pokorlan,	jezesna.

Frančka piše Frančku

Dragi Franček, Tvoje pismo
sem na moj naslov dobila,
in čepov rereda pišem,
Ti bom koj odgovorila.

Sem v nedeljo proti Ptuj
prav veselo jo mahnila,
v upanju, da tisto hišo
bom na tomboli dobila.

Tam na tisoče občinstva
osem ur v dežju čakalo
je na srečo in se končno
je pod nosom obrisalo.

Vsi hoteli ta dan priti
so zastonj do lepe hiške,
a zvečer domov odšli so
takšni kot polite miške.

Eno pa se je skazalo:
če želiš do dežja priti,
tombolo, ne pa proces'jo,
moraš hitro narediti!

Tam v Konjicah je tovarna,
kjer se usnje izdeluje;
v njej direktor vsemogočen
nad podložniki kraljuje.

Kar on reče, to je sveto,
drug besede nihče nima;
na vse sklepe, ki jih daje,
raja naj samo prikima.

Na dopust ljudi pošiljal
svojo hišo je graditi,
tak še jaz, preljubi Franček,
znala bi do svoje priti!

Ker tako naprej v Konjicah
se ne da nič več voziti,
moral bo v tovarno usnja
bolj priljubljen človek priti.

Zaenkrat naj bo kar dosti!
Prejmi srčkane pozdrave,
ki ekspresno jih pošiljam
Ti na Tvoj naslov prek Države
Tvoja Frančka

Tota pravljica — za odrasle:

Kako je vladal Korl III. — Direktorski ...

(Fantastična zgodba iz bajne dežele Tamtamije)

Tam nekje, v bajeslovni deželi Tamtamiji, živi in vlada Korl III. — Direktorski. In kot se spodobi — vsa oblast je v njegovih rokah. Vse, kar se naredi — bratci, če verujete ali ne — je napravil on:

— Tale orodni stroj me je stal... Tole orodje sem dal narediti... Takole sem ukrenil za to... Tam bom postavil... To sem... Jaz... sem... bom... jaz...

Pa saj ni čuda — konec koncev, če že kdo vlada, naj vlada kot se spodobi. In če vladaš kot se spodobi, tudi razpolagaš. Na primer z dobičkom industrijskega magazina je bolje kupiti preproge za komercialno kot pa kaj drugega, kaj šele ga dati tistemu, ki mu pripada!

Moj bog — majhna administrativna manipulacija — kdo bi se šel takšne malenkosti... Pa saj so res malenkosti, če na primer zaračunaš profesorjem 1.60 dinarja za kilometer, dijakom pa 3. Saj konkurenca ne bo zvedela za te preproge, ker sicer bi se morala še bolj prijeti za glavo, če bi vedela, kako je tista stvar s prevozi za stanovanjsko zadrugo!

Pa to so vse malenkosti, še bolj kot tisto, ko se Korl III. — Direktorski vozi s tovarniškim avtom v službo in domov na kosilo in še kam. In če je avto pokvarjen, pa naj pride avtobus ponj. Malenkost — za takšno osebo je tudi cel avtobus pravzaprav premalo.

Tako je torej vladal Korl III. — Direktorski v tisti bajni deželi Tamtamiji in vse bi bilo v redu, če...

... če ne bi venomer le prihajalo kaj novega — pravcate prekucuske ideje, nove prevratne metode, nekakšna demokratizacija, ka-li...

Pa ne, da bi bil Korl III. v principu proti. Kje! Toda oblast je oblast in končno, kdo je pravi vladar Tamtamije?

— Jaz sem kupil... jaz naročil... jaz naredil... jaz ukazal... jaz... jaz... Kdo pa drug?

Morda sami prebivalci Tamtamije? Ali pa celo kakšen delavski svet, ali kdo drug? Naj bodo veseli, da imajo park in klopce, malo travice in — zavest, da so iz Tamtamije!

NAGROBNI NAPIS

Glej, grob se za grobom vrsti,
vsak s travo prerasel zeleno,
le eden med njimi še ni
z bilko parasel noheho.

Tu noter nedavno položil
vse upe je svoja poet,
težak kamen nanje naložil:
Daj mir jim, zdaj kritični svet!

In kdor je tam mimo prišel,
se vsak za napis je zavzel:
»Popotnik, ki mimo tu greš,
v ta grob se lahka zdaj ozreš.

Tu, glej, zdaj leži —
ves up lepših dni,
ko zrela bo pesniška mlačev
in verz bo vsak vsaj — šest kovčev...

Kdor pa drugače misli — tega je treba trdo prijeti. Pa naj bo iz same Tamtamije — temu naj bo nauk strah pred tem, da zleti ven kot je skoro tisti nesrečni Visočnik. Ali pa celo kak novinar, tako gobezdalo, ki napiše tisto, kar se mu pove, in si ne pusti potem dopovedati, da mu tega ni nihče povedal —

— E — bratci, če se ne motim — tu ne bo meni nihče kaše pihal, karkoli govoril, najmanj pa kalil mojo avtoriteto. Da, tako je! In tako se je zgodilo, da je neki nesrečnež izgubil živce in nekje nekemu dal nekaj preglasnih besed!

Bumf — le čemu imamo tamtamovsko milico! Korl III. je dal milici nalog in kot bi mignil je bil razgrajč aretiran.

— Prepeljite ga s kamionom v zapor in — zaračunajte mu seveda prevoz ter odtegnite od plače, da bo vedel, kujon...!

Vidite, tako vlada tam v bajni deželi Tamtamiji sam presvitli Korl III. — Diktatorski...

IN SE MAJHEN RESENTIMENT...

Da, da, to se vse dogaja še dandanes, v času, ko jo je egiptovski Faruk pobrisal v Nico, ko je perzijski šah v »hausarestu« in se je jordanski Talal raje sam odpovedal prestolu. In baje je prav tisti Faruk dejal pred dobrim letom, da bo kmalu na svetu le še pet kraljev: angleški in tisti štirje iz kart: pik, srce, križ in karo.

Ej, Faruk, Faruk, kaj pa Korl III. — Diktatorski, ali si nanj pozabil...?

DEFINICIJA

Jaka: »No, Pepe, kaj pomeni beseda optimist?«

Pepe: »Človeka, ki se loti križanke kar s črnilom...«

UPRAVNIK GLEDALIŠČA NA DOPUSTU

Jaro Dolar je napisal v »Vestniku« članek »Kruh mesto teatra ali teater mesto ruha«.

— Dajte mi prosim kilo kruha — dovolj mi je teatra...

MARIBORSKI OBRAZ

Orkestrom na čelu že dolga je leta,
čeprav je v pokoju, še dosti obeta.
Neumorno še dela! Ne brani se vinca.
Skozi radio slišiš tegá Bernard-inca.

NAROBÉ NIREK-U

Narobe Nirek članek je napisal,
narobe knjižničarje v njem orisal,
uganil vendar prav je vsak čitatelj:
napisal ga — narobe je pisatelj!

Velike noge, velika postava
in kot vrhunec še velika glava,
to zapeljalo v zmoto je dolgina,
da si domišlja, da je — veličina,
čeprav karakteristika edina
za to je najbrž — velika praznina!

BABURA, POET IN AMERIŠKI PAKETI

V Ameriko babura pismo načeška
in tarna, da je gola, bosa in da strada,
paket ji za paketom vsak dan v hišo pada,
kar ji odveč je, drago vse ljudem proda.

Kako drugače vse je s tabo, moj poet!
Ti pesniš, pišeš drame in prelepe kajige,
a za vse to ne boš dobil nobene fige,
če bere te, igra brezimno novi svet.

MODERNA TERMINOLOGIJA

Profesor: »Kdo je bil Prešeren?«

Dijak: »Slovenski pesniški šampion. Pisal je pesmi na dolge in kratke proge, nosil frizuro kot frajer, pil kot žolna a je zato postal slaven.«

TUJKE IN STROKA

Gostilničar sinu: »No, kaj ste se učili danes v šoli?«

Sinko: »O konsonantih in vokalih.«

Gostilničar: »No, to je pa lepa šola! Povej učitelju, da se pravilno reče: konsumenti in lokali!«

ŠE MANJŠE

Učitelj: »Petrček, kaj je najmanjše na svetu?«

Petrček: »Molekula... Ne, atom!«

Učitelj: »Kaj pa je še manjše?«

Petrček: »Manjše kot atom? To je pa lahko samo šopek, ki so ga izročili predstavniku »Tamburice« v Mariboru.«

LEPI VIDI

Mogočno frizuro
na glavi ima,
v glavi pa straši
vsa revščina duha.

Ošabna od vraga
— kako naj ne bo!
Saj to je značilno
za prazno glavo...

TONE ČUFAR in **TOTI LIST**

Te dni je preteklo deset let, odkar je junško srce Toneta Čufarja izkrcavalo, preluknjano od fašističnih krogel...

Njegova dediščina pa nam je ostala. Dediščina neustrašnega borca za pravice delovnega ljudstva...

Dediščina literarnega naprednega ustvarjanja.

Dediščina njegovega — malo znanega, toda bogatega — dela v starem »Totem listu«.

In tukaj smo zbrali nekaj utrinkov iz tistih časov. Drobni, zbrani od tu in tam, mnogokrat današajočih se samo na tisti čas, droben vsakdanji dogodek, nekega človeka — toda vedno prežetih z napredno miselnostjo, s pravim globokim človeškim občutkom in mnogo, mnogo humorja, ki ga je skrivala ta gorenska grča za svojo robato zunanjostjo...

To je bilo tista leta tik pred drugo svetovno vojno in medtem, ko je vojna vihrala že čez skozi svet:

SKROMNO OBVESTILO

Selim se v Afriko,
v širne puščave,
tudi v Evropi zdaj
nič več ni trave.
Kdor mi namenjen je,
v pesku ostane,
kdor pa izmaže se,
vrag naj ga vzame!

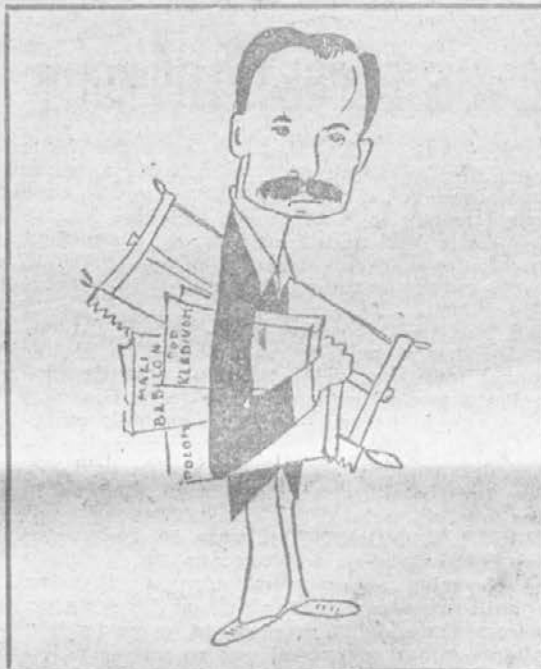
Botra Smrt, s. r.

Tudi splošni položaj v Evropi in na svetu je našel svojski odmev v njegovih listopisih.

RAZLAGA TUJIH BESED

Sinko: »Oče, povej, kakšna je razlika med državnikom in politikom?«

Oče: »Državnik je tisti, ki hoče storiti za državo kaj dobrega, politik pa hoče, da bi država zanj kaj dobrega storila.«

VESELA NOVICA

Da se v resnih časih vsaj otrokom v Evropi in ostalem svetu zagotovi nekaj veselih ur, so prijatelji veselja izumili nove balončke z značko »Demanti«. Balonček pri pravi toploti počni, a ne naredi nobene škode.

JEZIKOSLOVCI

so z ozirom na dejstvo, da kolesje civilizacije vedno bolj škriplje in cvili, sklenili, da se bo civilizacija poslej imenovala **civilizacija**.

Na razvoj dogodkov doma je Tone Čufar gledal z očmi delavca-proletarca, ki ve kaj mora in kaj hoče. Njegove drobne in velike šale na ta račun so bile vedno prav namerjene in nermalokrat preroške...

TUJCI IN DOMAČI

Slovanska gostoljubnost
že dolgo je slovela;
zato bila je polna
»turistov« nam dežela.
Sumljivim takim tujcem
stopimo brž na prste,
in nekaj še storimo:
preglejmo — lastne vrste.

... njegova skrb za izkoriščenega delavca vedno pričujoča:

OBULUS — JESENICAM

(Po receptu tov. filozofa)

Kaj bi hiše mi zidali,
smo gospodje preveliki,
naj grade ljudje jih mali,
delavci in obrtniki.
Kaj dobiček bi trosili,
mi za delavske barake,
nismo osli, da gradili
bi domove za prostake.

in ob velikih odpustih na Jesenicah:

TOTI LIST — PROROŠKI LIST

KID je izločila nad sto sodelavcev iz svoje velike družine in jih poslala tekmoval na progo brezposelnih, kakor je bil naš list predvideval. Ker pa snega ni več, umetnega iz jajc pa brezposelni ne zmorejo, pojdejo smučat v travo k sv. Katarini, priprošnjici za zdravo pamet in dobri znaniki kovinarjev. Po nekaj letih jih je malo uslišala, saj so jo dovolj nadlegovali z izleti.

Ko je prišel čas terorja in koncentracijskih taborišč, je zapisal:

NARODNA KONCENTRACIJA

Pri nas imamo ljudi, ki si pošteno želijo koncentracijo narodnih sil. Imamo pa drugo skupino ljudi, ki si predstavljajo narodno koncentracijo tako: koncentracijo oblasti in kapitala v svojih rokah in koncentracijo »neobčestvenih« ljudi v — koncentracijskih taboriščih.

Pri tem pa ni pozabil se nasmehniti — morda malce bridko — razmeram v domovini:

ŠIRŠA KONFERENCA

»Poglej, tam v sosedni sobi ima naš poslanec širšo konferenco z narodom!«

»Toda poleg njega je vendar samo en človek.«

»Da, toda to je sreski načelnik.«

Ni ga bilo strah ponorčevati se iz drugih...

... ali pa celo iz vsega sveta — enkrat tako, drugič zopet drugače:

VESELI DEMANTI

Ni res, da je res
pri nas kakšen ples.
Ni res, da je res
pri nas kakšen kres.

Ni res in je res
pri vsem nekaj vmes,
morda je res kres,
krog kresa na njes.

Pri tem pa je za tukrat — pred 15 leti — in za danes povedal osnovno zahtevo vseh malih narodov: Svoboda!

MALIM NARODOM!

(P) želji nekaterih današnjikov...)

Kar je hlapec gospodarju,
kar je hišna milostljivi,
kar tlačan je bil graščaku,
kar so kmetu voli živi,
kar kristjan je bil Rimljanu
to naj narodi bi mali
za gospodo večjih nacij
prav povsod na vek ostali...

Tak je bil Tone Čufar v »Totem listu« v letih 1939—1941, tak je bil kot borec, kot človek — in kot humorist.

ZA NOBELOVO MIROVNO NAGRADO

v Evropi letos ni pravega zanimanja.

Kakor vse kaže, je dobila ta plemenita ustanova resnega kandidata v ljudozrskem plemenu Guru-Guru, ki je tekom preteklega leta požrlo le dve sto oboroženih sovražnikov...

ČE BI DANES NASTAL VESOLJNI POTOP

bi vzel Noe v svojo barko: dve puški, dva tanka, dve plinske maski, dva aeroplana, dve konservi, dva pakta in dva demantija.

SPREMENLJIVA VREDNOST

Govornik: »...žene in otroci so najdragocenejši zaklad naroda...«

Radio: »...sovražne bombe niso povzročile nikake škode. Ubile in ranile so le nekaj žena in otrok.«

POTRESOMERCI

so na več krajih zaznamovali čudne potrese, ki niso prihajali ne od bombnega grmenja in ne od tankovskega sprehajanja. Stvar so temeljito raziskali in doznali, da se je začel od groze in strahu obračati v grobu — hunski kralj Atila.

Groze in odpor prati vojni in pred njim uničevanjem je poznal, posebno se na prav svoj način v pesniškah Botre Smrti...

DRAGIM ŽANJICAM

Brž na njive, drage sestre,
da bo žetev prej pri kraju,
ker potem začnem jaz žeti,
da bodo ljudje prej v raju.

Botra Smrt, s. r.

HAM-HAM...

Dolgo, dolgo sem čakala,
tu in tam se poigrala,
pa se nič več ne igram,
velik je zdaj moj ham-ham...

Botra Smrt, s. r.

— Javljam vam, da mama u Mostah pr železnišk preg »Via Mokronog«, ud spodi pa piše: Mokronoska cesta. Predlagam, da b naredil pravi dvojezični napis, da b nam Italija ne mela kej očitat. Zatu napišma pu taljansk na tabla: »Via del piedi bagnati«.

— Trgouska inšpekcija b se po mneju mero-dajne forumov za igrače sploh ne smela mešat u igrače, zatu so pr MLO kr protest ulež, češ de trgouska inšpekcija u igrače svoj nus utika. Tku se je lohka trgouska inšpekcija prpričala, de pr nas otroške igrače nisa noben špas, ampak ena zlo resna zadeva, ke je bi nevarna kt pulfer. Najbrž se bu pa le tku zgudl, de boja na podlag teh grozilnih protestov le tist ta mero-dajn od igrač eksplodiral.

— Tist tuje, ke je u cel Lublan sprašvou, kje se nahaja renomiran lokal Rio in šou pol ke na en mleka oziroma na beu kufe in slišou ud natakce da u Riot mleka sploh nimaja, je dubu prec od tega lukala bl črna slika. Tista uslužbenka, k je tujcu tu pujasnila, nej pa še upravnu ku puve, de je u Lublan zdej tolk mleka, de b ga mou tud Rio kakšna kapla lohka na zalog za kakšnega tujca. ke ma ud Riota tko dobr mišlejne.

— Na Prulah su se zadnč zbral na zboru paza in jem je vodja zbora puvedu, de boja šli za parada, kjer boja strumen kurakal. Kr se pa treninga tiče, jem je pa tkula reku: »Fantje, tu na bo nič tešku, sej ste tku usi stari Austrijci.« Meihen je mankal, de mu nisa prec tista zapel: Buh ohrani, buh obvarji ...

— Filmska reklama pred Figucam je čez nuč pršla in čez nuč udšla. Tist k sa najprej duvulejne dal, sa ga spet uzal. Prauja, de zato, ke pu takšen reklam trava nič več ne raste.

— Na grad mama nočna restavracija, zarad kire prebivalci na grad neč več ne spija. Prauja, če bo šlu tku naprej, de ja boja preselil na britoč med mrliče, ke se tud pr ta najhujšem kralu nauja več zbudl. Upraunik te restavracije je na lastna zahteva »gespud« upraunik, natakak je tud na lastna zahteva »gespud« Krošl, folk pa du spajna vseglh na pride.

— Zlu oster protest je uležu tist kojn, ke sa iz nagouga mesa na Krekoum trg pr Frilinc

OH, ZAKAJ ... ?

Oh, zakaj je tak na znamkah lim, da se znamko kupiti bojim?
Ližem, in mudi se, lim presneti pa nikakor noče mi prijeti.
A kuverte — so prav take sorte, ližem jih in ližem — kakor torte ...

179.000 metrov cevi primanjkuje Gasilski zvezi Slovenije, ker so svojčas neuki popisovalci pri statističnem popisovanju ugotovili, da je cevi dovolj. Popisali so namreč tudi popolnoma neravne.

guveje gulaš naredl. U čast se je pa štel, ke sa negou masu računat kt guvejga po 165 dinarjov za kila, čeprou se sam šaca samu na 55 din za kila.

— U lublanskem Tivoli je takšna tma, de b se še Egipčani u nej zgubi, če b hudil pu nej u tivolsk kino. Kje je pa tma največ, se pa lohka na tak način ugotovi, če je tam čist gvišn kakšen jark, u kterga lohka zdrkneš, de maš pol u kino večji užitek pr mir sedet.

— Na Tržašk cest is kanalou nekam čudn smrdi in use kaže, de bo treba upelat na obeh konceh te ceste prodajalne mask. Prou be pa blo, de b ta smrad zamaskiral, zarad tega, ke se že pousod piše kuku de Lublana postaja kulturn mest. Če pa že more smrdet, nej bi bli pa kanali usaj fluorescenten razsvetlen. Tku bi bli usaj lepi, če že smrdeja.

Za dons bom končou, za drugeč vam pa spet kej napišem, če me nau prehuda vročina pobrala.

Vaš Zane

OD VIŠNJE GORE TJA DO KOLPE

POIZKUSNO EVAKUACIJO kočevske pošte so oni dan opazovali prebivalci Kočevja, ko so dolge vrste voz, zvrhano obložene, vozile kupe papirja nekam iz Kočevja ven. Šele nek voznik je pojasnil ljudem, da ne gre za evakuacijo, temveč da si prebivalci iz Zajčjega polja in Črnega potoka vozijo iz Kočevja »poštroležečo« pošto domov.

NE POZNAJO bontona bivši borci iz Črnolija. Drugače si ne moremo razložiti, da so kar nepovabljeni, brez vabil, prišli na odkritje spomenika Stanetu Rozmanu. Če so se na Glavnem odboru Zveze borcev — ki je spomenik postavil in tudi določil dan odkritja spomenika — lahko držali načela: brez vabila res ne pridemo, bi se tudi ostali lahko držali tega. Red pa le mora biti, ali ne?

NEKJE V OBLAKIH plavajo še vedno gospod Anton Oblak iz Šentlovrenca, pa se nimajo časa ukvarjati s posvetnimi opravki, da bi se seznanili s predpisi davčne uprave. Sicer pa jih res opravičuje »velik promet«, ki so ga imeli v svoji prodajalni z mašami, saj so morali najeti še par pomočnikov. Ali ne bi bilo dobro, da bi našli še dobrega knjigovodjo, da bi bilo tudi knjigovodstvo dohodkov enkrat v redu?

STROKOVNJAK ZA LICITACIJO so pa gospod Jože Rozman v Velikem Gabru. Oni so ponudili za svoje osebne dohodke na davčni upravi najprej mathen znesek. Ker pa na davčni upravi ni nobenega strokovnjaka za licitiranje, so ponudili takoj nato velik znesek. Sedaj na pravilo, da bi ga moral plačati gospod Jože. Čeprav ga niso oni sami izlicitali! Ali se ne bi človek kar razjokal nad takšno nevednostjo?

Gasilska problematika

— Madonca, fantje, točno za pet tistih popisovalcev je cev prekratka, da bi dosegli do kraja nesreče. Šesti bi moral pa na luknjo sest.

NEPOTREBNA SKRB

— Mene pa le skrbi, kaj bo letos z vinom, ko je toča vinograde tako grda zdelala!

— Brez skrbi — kolikor ga bo zmanjalo, ga bodo že v Ljubljani pridelali ...

Nedokončana lebrška simfonija

(Detajl iz osnutka scenarija za poučni film: »Mi smo mi ...«)

KADER 203:

Kraj: Tovarna, nekje v Črnolju, direktorjeva pisarna.

Čas: leto 1952, julij, zjutraj ob 6. uri.

Osebe: Direktor, glavna blagajničarka.

Dejanje: Sirena tuli, delavci hodijo na delo. Kamera nas popelja h glavni uri, kjer kazalec preteče naglo eno uro in pol. Kamera se zavrti in nas vodi v pisarno direktorja. Vrata se odpro, vstopi on — direktor. Za njim glavna blagajničarka. Ona ga ljubeče pogleda: »Ljubček, ali mi ne bi mogel skrajšati delovni čas?« On obžaluje odkima in pristavi: »Veš, da sem te postavil za blagajničarko brez vednosti delavskega sveta. Razen tega vodiš v istem času tudi ekonomijo in dobivaš dve plači. Več res ne morem. Saj veš ...«

KADER 204:

Kraj: isti.

Čas: četrta ure pozneje.

Osebe: direktor sam.

Dejanje: Direktor hodi razburjeno po pisarni. Pogled se mu ustavi na pisalni mizi: prošnja delavca za 500 din posojila, ker že dva meseca ni nihče dobil plače. Se zamislil, odmahne z roko in zamrmra: »Če mu ni kaj prav, naj gre drugam v službo!« Razmišlja: »Vsega tega stanja je kriv delavski svet. Če bi imel jaz proste roke, bi bil v dveh mesecih v tovarni red.« Pogled mu splava skozi okno na tovarno: »Sicer pa sem tovarno ustanovil jaz.« Se izprsi, a takoj zopet skloni glavo: »Pravijo, da ne bi smel sam sprejemati in odpuščati delavcev in nameščencev!« Začuden: »In — da sem protipostavno odpustil tisto starejšo delavko iz ekonomije.« Hipoma mu zasije v oči odločen plamenček: »Jim bom že posvetil!« Naglo odide k pisalni mizi in prične pisati. Kamera se približa. Naslov: »Okrožnica!«

KADER 205:

Kraj: Mizarška delavnica tovarne.

Čas: dve uri kasneje.

Osebe: mojster, delavci, vajenci, pozneje direktor.

Dejanje: Mojster čita delavcem okrožnico direktorja. Glas mu drhti: »... Najstrožje bomo postopali proti vsakomur, ki bi kritiziral upravo podjetja ali raznašal izven tovarne vesti o resničnem stanju v tovarni.« Starejši delavec pripomni grenko: »Torej — odpusti!« Ostali mrko strmiijo pred se. Oglašajo se klici: »Diktatura! Kje je sindikat?« Mlad vajenec plane naprej: »Kako dolgo še?« Vrata se sunkovito odpro. Na pragu stoji direktor. Črna senca, ki pada od njega, ga dela še večjega in mogočnejšega. Brez besede pristopi k vajencu in ga prične pretepiti. Iz ust se mu trgačo besede: »Je to disciplina?« Ostali si grizejo ustnice in stiskajo pesti.

Prinesli smo vam nekaj kadrov iz osnutka za novi film. Ker scenarij še ni dovršen, prosimo vse, ki imajo kaj snovi in idej za konec filma, naj povedo k temu svoje mišljenje. Ali ne bi bilo škoda, če bi tole ostalo — samo osnutek?

GINJIVO SKRB ZA GLUHONEME kaže jeseniški letni kino, ki je predvajal zadnjič specialno za gluhoneme film »Nebo brez jastrebov« s samimi gluhonemimi igralci. Jeseničani se sprašujejo, ali se morda ne bi dalo organizirati film tudi za slepe s samimi slepimi igralci?

MESTNA TRGOVSKA PODJETJA imajo zelo slaba pljuča, zato je tudi njihova cena samo 30 din za kilogram. Dosti boljša pljuča pa ima Uprava državnih posestev, saj jih cenijo kar na 50 do 70 din kilogram. Cene se gibljejo po tem, ali so bila živinčeta zaklana pri vdihu ali pa pri izdihu, čeprav hudobni Jeseničani trdijo, da se cena ravna po primanjkljaju Uprave državnih posestev, kadar je na — izdihljaju!

KADAR VAM ZAČNE RADIO ŠKRIPATI in se ga želite iznebiti, zglasite se samo pri znani tvrdki Lebar na Jesenicah, pa se ga rešite ali za par let ali pa celo za vedno. Dokaz za to naj vam bodo »zahvalna pisma« mnogih njegovih strank.

ČRNA OČALA IN PLINSKE MASKE predpisuje svojim abonentom bonton menze Tovarne verig v Lescah za kosila in večerje. Pa ne mislite, da je to samo zaradi muhavosti bontona! Nasprotno! Črna očala varujejo abonente pred bleščanjem nesnage v menzi, plinska maska pa jih varuje pred prijetnimi duhovi iz stranišča menze in jim obenem onemogoča, da bi lahko — otresali jezike!

LETOVIŠČARJI IZ NEMČIJE so izrazili do-
pisniku Totege lista svoje prijetno presenečenje nad pozornostjo, ki so jo deležni pri prehodu z Bleda v Lesce, ko jih že na prvih hišah v Lescah pozdravijo napisi — v domačem jeziku!

JESENIČANI nameravajo menda poslati delegacijo na luno, ki naj bi sklenila s tamkajšnjimi protivajalci svetlobe dolgoročno pogodbo za razsvetljavo Jesenic. Pri odhodu so člani delegacije izjavili, da upajo, da bodo tam našli za

to več razumevanja, kakor doma — na Jesenicah!

ALPINISTIČNO STRANIŠČE prve težavnostne stopnje so odprli na jeseniški postaji. Zato opozarjamo vse tiste, ki niso vajeni plezanja, naj raje ostanejo doma ali pa naj opravijo svojo potrebo kar v vagonih, da se jim ne zgodi tako, kot se je zadnjič nekemu nedeljskemu turistu, ki je prav v trenutku, ko je pripeljal do stranišča, zdrsel zaradi prezgodnje obremenitve hlače navzdol in se je smrtno pon srečil, tako da ni hotel nihče za njegovim pogrebom. To naj bo opomin vsem tistim, ki precejujejo svojo vzdržljivost!

ZAKAJ KLJUB VROČINI gostje v Turist hotelu v Lescah najraje sedijo v zaprtih prostorih hotela? Enostavno zato, ker raje pijejo v vročem prostoru hladno pivo, kot pa na hladnem hotelskem vrtu vroče pivo, ki jim ga nataka eskadron konjev izvoščkov ob vrtni ograji!

V NATAKARJA se izpremeni ob nedeljah dopoldan upravnik hotela Turist v Lescah, če hoče postreči gostom, ker natakarka noče zamuditi nobene prilike, da si zasluži nebesa. Upravnik pravi, da na srečo nima nobene kuharice židnje, ker bi sicer moral ob sobotah namesto nje morda še celo kuhati.

ALI POZNATE tistega iz Lesc, ki ga preživljajo živali: žrebec, bik in merjasec, kakor se sam rad pohvali. Ali lahko to zamerite? Že, toda komu? Živalim ali — lastniku...

NI ŠLO V GLAVO gospodu župniku na Koprivniku v bohinjskem kotu, da je nekdo izdajalec, če je kriv smrti cele partizanske edinice. Zato so mu tudi pripravljali tako slavnosten prekop in zvonili na vse pretege. Sicer pa mu tudi ni kaj zameriti: mož res ne ve, kaj pomeni beseda izdati človeka, ko pa je ves čas svojega službovanja imel opravka le — z dušami! Svoje duše pa res ni še nikoli izdal!

KAKO LAHKO VPLIVA FILMSKI KIČ na človeka nam lahko pokaže upravnik mestnega kina na Jesenicah, ki seveda raje gleda mlada dekleta v službi kot prodajalke kart, kot pa partizanske vdove. Ali ste že videli, da bi v katerem filmu nastopala kakšna partizanska vdova?

ZADREGA TRŽIŠKEGA EKSPRESA

— Hej, ti tam, s koso! Day no, pokusi tudi po progi, saj vidiš, da zaradi trave ne moremo dalje...

V TRAFIKI PRI 36° C

— Vi ste vendar nekadilec! Le zakaj stojite ves dan v trafiki?

— Veste, nimam denarja za dopust, pa hodim sem občudovat naše letoviške kraje.

KRANJ

KDAJ PADE NAJVEČ PADAVIN V KRANJU? Ponoči, seveda! Kaj še niste nikoli pili vina na veselicah ali v kakšnem gostinskem obratu v poznih nočnih urah? Če še niste — se pripravajte!

ALI SO SE VAM IZPOLNILE VSE ŽELJE V ŽIVLJENJU? Ne? No, potem pa lahko brez skrbi zavijete k »Delikatesi« v Kranj in ne boste nič razočarani. Utegne se vam namreč zgoditi, da plačate pri blagajni rdeče vino, ali recimo šunkarico, in to potem tudi dobite. Če pa dobite namesto rdečega vina belo in namesto šunkarice žemljo s salamo ali pa celo tri prazne, potem nikar ne obupajte! Saj ne bo prvič in ne zadnjič, da se vam zgodi kaj takega!

MENDA STE ŽE VSI ČITALI, kako so nekoč napetnostili Bernarda Shawa za podpis. Vidite, šefu posredovalnice za delo v Kranju se kaj takega ne more zgoditi, ker sploh nikdar nič ne podpisuje. Za nadležne zbiratelje avtogramov pa ima dekle, ki udarja žig njegovega podpisa. In mož ima mir!

KADAR KAKŠEN ŠPORTNIK TEKMUJE izven konkurence, je ali tako dober ali pa tako slab, da noče drugih ali sebe osramotiti. Vidite, tako tudi v Trzinu privatni instalater tekmuje izven konkurence z mestnim instalatersko-kleparskim podjetjem. Pa ne mislite, da zato, ker ga noče osramotiti z nižjimi cenami! Kje neki! To dela samo zato, ker po odredbi MLO Tržišč državna podjetja ne smejo dati zaslužka privatniku! In samo zato!

NAROB pa mehanično podjetje MLO Št. Gala samo zato ne popravlja dvokoles privatnikom, ker noče konkurirati privatnikom! Res lep primer poštrevovalnosti!

PODRUŽNICO DAJ-DAMA

ima v Pobrežju pri Vidmu sveti mož Jože Šegula, bivši salezijanec, ki je istočasno tudi sam avtomat. Če mu vržesh v avtomat »kar kdo da« in mu pokažesh sliko osebe, katere usoda te zanima, ti avtomat takoj pove želeno usodo. Usodeželjni verniki se skrbno sprašujejo, kaj bo, če se avtomat enkrat pokvari?

Toti SHERLOCK HOLMES

— Vidite, dragi Watson, tod so pa hodili slovenski turisti...

Danes bom pa kar naravnost, junaško na levo in desno, tako nekako, kot tisti dve vročekrvni Celjanki, ki sta se ondan neusmiljeno »viteško« obdelovali v tisti ulici, ki nima nobenega napisa in menda tudi ne imena (med Aškerčevo in Stanetovo) s pomočjo cekarjev, rok in nog in še posebej z izbranim jezikom, takim, da bi

se celo Pieteršnik potuhnil s svojim slovarjem. Da bo pa slika »furijska« popolna, je obema blestel na junaških prsih velik zlat križec, tako da si se nehote spomnil na čase svete inkvizicije ...

Sploh pa nas celjske amazonke dostikrat presenetijo s sličnimi podvigi, in to največkrat pred Braniborjem ali Miklavžinom. Da pa bo stvar še bolj zanimiva, izberejo navadno nočne ure, ker tako obenem najlažje kontrolirajo spalne

LJUBEZENSKA IZJAVA?

—Ah, ne, draga tovarišica — samo to prelesto oblečko bi si rad ogledal. Prav gotovo jo je naredila TEKSTILNA TOVARNA CELJE, kjer izdelujejo tako lepo blago za ženske obleke, pižame, brisače, perilo — pri tem pa vse v najboljših barvah ...

srajce stanovalcev, ki pridrve na hišna okna. In moski trabanti? I, pomagajo seveda, da je ravs in vpitje kompletno, slika pa vredna »Western« filmov.

Mariborčani, pogledjte dobro, če vam nista pobegnili Frau Muršec in Frau Kliček. Zadnjič sem ju namreč srečal na vrtu restavracije Union v Celju. Majnazöl, sta bili luštni! Papcali sta in pupcali vinček, zraven pa milo zavijali, da se mi je kar na milo storilo. Če pa sta vaši mili dami še v Mariboru, potem pa se je najbrž v Celju pojavil njun »zarod«. Ko sta pa odšli v mesto, dobro, da nista zavili v »Kavarno Triglav«. Velik napis na zahodni steni bivše kavarne proti kolodvoru še vedno vabljivo vabi kavarniške goste Mogoče pa bodo banko zopet preselili (knjižnico so že) ali pa bodo tam poleg bančnih poslov nudili tudi kavo.

S selitvijo knjižnice pa so storili veliko napako. Le kje se bodo sedaj zbirali mladi parčki, ki so se pod okriljem prejšnje čitalnice in pod pretvezo poglobljenega študija ljubčkali varno kot golobčki? Novi prostori, verjetno pa še bolj strog pogled nove upravnice jim take kotičke zdaj odvzema. Uboji parčki-brezdomčki! Da bi se le kdo zaradi tega ne zastrupil! Kajti z zastrupljenjem v Celju ni nič. Ali jih v bolnici pozabijo v kopalnici ali pa jih sploh ne sprejmejo, dokler ni napotnice in denarja. Z eno besedo, zastrupite se nikar, ker lahko ostanete na koncu zastrupljeni. Nekaj bi vam svetoval. Lep paviljonček na oglu Aškerčeve in Ulice brez imena je prazen in samotni. Včasih je bila tam trafika, sedaj pa okoli njega otroci love mačke, ki so jim pobegnile v ta paviljon. Trafike pa ni od kolodvora do Gaberja. Kdor hoče kaditi, naj se potruži. Trafik je v strogem centru dovolj, periferija pa itak ni važna!

Kako pa ste kaj zadovoljni z avtomobilom za polivanje cest? Jaz sem! Že dvakrat mi je brezplačno umil noge, zadnjič pa je neko brhko mladenko v Cankarjevi opral prav do bokov. Mislim, da je polivač velik fizikulturnik, ker mu je neznansko všeč, ko vidi, kako jo ljudje z olimpijskimi rezultati brišejo v hišne veže ali stranske ulice, kot da bi izbruhnil zračni alarm. Škoda le, če že mora biti tako, da mu curek ne doseže ogelne hiše, prodajalnice (bivše Mislej), sedaj last stanovanjske zadrage, da bi jo pošeno opral in ometel omet. Tako bi vsaj storil koristno delo.

Žal moram končati, ker grem domov k ženi. Skupaj bova namreč oprala in, če bo potreba, še ostrgala meso, ki ga oblikujejo šarmantni

cucki, ki jih celjske dame vodijo s seboj v mesnico. Drugič bom pa povedal, katera je ta mesnica — pozneje pa celo morda še dame ... Do takrat pa lepo pozdravljeni!

Cefizelj

NA JADRAN?

Čemu neki, ko je popolnoma nepotrebno. Bolj kot na morju v enem mesecu počrnite v enem dnevu pri kopanju v Savinji, če se spustite v vodo takrat, ko izpušča rudnik Huda jama svojo vodo iz separacije. Uspeh zajamčen ob vsakem vremenu! Podrobne informacije dobite v vseh kopališčih od Laškega do Zidanega mosta. Interesente opozarjamo, naj se ne obračajo za informacije na rudnik, ker ima vse čistilne betonske in zemeljske bazene popolnoma prazne in neuporabne, tako da do nadaljnjega ne prodaja ekstrakta za počrnitev. Pridite in — prepričali se boste!

Še nekaj celjskih

MALOKATERI CELJAN ve, da je v Celju razen mestnega muzeja na ogled še privatni Bidermannov muzej v Stanetovi 18, ki skrbi, da še pozni rodovi ne bodo pozabili kljukastih emblemov in ostalih starin iz tistih lepih, lepih Dolfekovih časov ...

PO PETIH LETIH ilegalnega obstoja je vodstvo hotela v Zidanškovi ulici 30 v Celju sklenilo, da ga javno registrira pod imenom: »Pri dveh sestrah«. Ker ima hotel polno zasedeni oboji z 20 gosti, sprejema na prenočišče trenutno »samo v dvojce«, pač pa nudi po dnevnih gostilniških cenah prvovrstno hrano. Stavba v stilu celjskega gradu vam jamči za eksotičnost. Pridite!

CELJANI! CELJANKE! Ali hočete imeti svetovljanski nastop? Potem stopite še danes v Stanetovo 16, kjer lahko kupite udomačene in zdresirane podgane. Prijatelji vam bodo zavdali, ko boste vodili na vrvič po promenadi

čistokrvno podgano. Pomislite tudi na to, da vam takšne živali ni treba hraniti, ni vam treba plačati takso zanj, celo nagobčnika vam ne bo treba kupiti. Se še niste odločili?

V STIRIH LETIH je izpolnil petletni plan dviganja svojega življenjskega standarda nabavljajoč Marguč iz konjiške usnjarne, ki je iz nič ustvaril osební avto, motorno kolo, hišo blizu Celja in posestvo z več glavami goveje živine, tako da ga v tem blaznem tempu ni mogel dohiteti niti direktor, ki gradi hišico v bohinjskem kótu in si je zanj moral celo izposoditi zadržno steklo. Oba borca za večji donos sta ob tej priliki izjavila, da bosta morala zaenkrat opustiti načrte za drugo petletko, ker imata na dnevnem redu trenutno — vprašanje obrambe ...

V VIDMU OB ŠČAVNICI se je rodila tale narodna o Lujzku:

Naš Lujzek rad bi v Vidmu komandiral
in vse, ki všeč mu niso, podminiral.
Nauk svoj demokracije on razlaga,
beseda lepa nič mu ne pomaga.
Zato, predragi Lujzek, pazi se,
ker v Vidmu že zaradi tebe vre ...

ONI DAN STA TEKMOVALA polž in biciklist na progi Slov. Konjice-Celje. Včeraj je prišel polž v Celje in zahteval nagrado. Ko mu je niso hoteli dati, češ da je biciklist prišel že teden dni pred njim v Celje, se je polž razhudil: »Vraga! Če bi jaz tekkel od severa proti jugu, bi tudi bil že prejšnji teden v Celju in gotovo prejel kot biciklist. Tako sem pa tekkel proti severu mimo Werpette, Sauk in Globotsche v Avstriji in mimo Hohenegg in Neukirchena v Rajhu okoli sveta in sem od juga pritekel v Celje.« Ko jim je v dokaz pokazal še hišne table, ki jih je mimogrede snel v teh krajih, so mu moral verjeti. Kajti pri nas med Slov. Konjicami in Celjem ni krajev s takšnimi imeni!

V ŠMARJETI OB PESNICI prepevajo ljudje zadnje čase tole ljudsko pesmico:

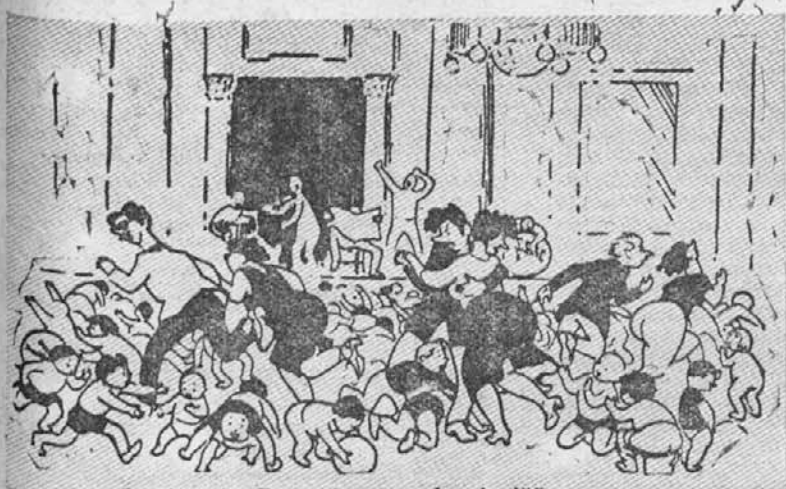
Če davkov manj kdo hoče plačevati,
naj Frančku Vukovskemu gre orat,
ki mu za to odvezo davčno da,
kdor noče, pa naj plača, kakor zna.

Znajo pa še eno lepšo o Frančku:

Če na KLO-ju Frančka ni,
gvišno v cerkvi kje sedi,
za odvezo se poti,
ker na — stolih dveh sedi!

No, kaj pa pravite k tej?

Rogaška Slatina je pravi raj ...

Le kaj bi Rogaški otroško igrišče,
za deco pripravno je bolj pač — plesišče ...

DVA GOSTA V KOPALIŠČU

— Oprostite, ali veste, kje je tukaj
stranišče?

— Ne, tudi sam ga pravkar iščem.
Nato pa sta se dregnila s komolci, na-
smehnila in skočila v vodo ...

V Styriji novost so upeljali,
brez vedr naj bi se ljudje tam umivali;
le praksa kaže tole stvar drugače:
Nek'teri vodo zlivajo s hodnika,

a drugi — kot to kaže gornja slika.

TOVARNA

»SANA«

HOČE

To že veste, da so naši bonboni najboljši:
Znano vam je tudi, da so nenadkriljivi naši
pecilni praški! Čudno pa bi bilo, ko bi ne
vedeli tega, kar ve že vsak otrok!

LIZIKE IZ NAŠE TOVARNE SO ODLIČ-
NE KVALITETE IN NI ČUDNO, ČE
OTROCI NAJRAJE SEGAJO PO NJIH!

OBREKOVALCEM IZ ROGAŠKE SLATINE

V Rogaški Slatini lahko
bi vsem lepó bilo, zares,
ko bi le zlim jeztkom se
prav velik izpustil — absces.

V veselju, miru bi lahko
vsak človek brez skrbi živel,
če bi samo za sebe le
rogaški vsak hudič skrbel.

Tako pa hrupno dan za dnem
rogaških čenč se mlin vrti,
njih trušč odmeva pozno v noč,
nikdar ne zmanjka jim snovi.

Zato, če za Rogaško kdaj
dekret kak, državljan, dobiš,
pri DOZ-u zavaruj ime
si, preden tja se napotiš!

NESPORAZUM

Profesor: »No, povejte mi, kdaj in kdo je
izdal ustavo?«

Dijak: »Državna založba Slovenije, datuma
si pa res nisem zapomnil!«

V LEKARNI

»Kaj pa je v tej steklenici?«
»To je pa zdravilo, ki ga dajemo, kadar je
recept nečistljiv.«

Trmasti zvočniki

V Rogaški Slatini so končno le postavili zvoč-
nike po parku, ki pa zaenkrat še molčijo. Pra-
vijo, da jih je še premalo in da bodo spregovorili
šele takrat, ko jih bo vsaj toliko, kolikor je v
Rogaški raznoraznih šefov ...

KADAR HOČE NATAKAR BITI VLJUDEN ...

Dama: »Kranjsko klobaso, prosim!«

Natakar: »Z veseljem, gospodična!«

Dama: »Ne, samo s kislim zeljem, prosim!«

Trije nedolžni Ptujčani, ki so od daleč podobno smrdeli kot jaz, me še zmeraj preklinjajo, saj so bili zaradi mene strogo uradno zaslišani. Lahko si mislite, kakšen strah so tem revežem vili. Da bi pa nedolžni imeli v bodoče mir pred takimi gromozanskimi obdolžitvami, sporočam vsem, tem potom slovesno in enkrat za vselej, da se naj, če vohajo ali še nameravajo vohati za menoj, obrnejo na naslov: Martin Vohljač, Maribor, Kopališka ulica 2.

Tako, sedaj pa še neuradno. V nedeljo sem bil seveda na tomboli. Obračun je bil porazen. Izdatki: štiri tombolske karte 200 dinarjev, ukradeni dežnik 1500 din, čiščenje in likanje obleke zaradi dežja 500 din, stroški za pijačo (kdo ne bi na takšno žalost in veselje pil) 300 din, ukradeni suknjič in klobuk, medtem ko sem zadremal po prvem litru, 5000 dinarjev. Vse skupaj 7500 dinarjev. Dobiček: na tomboli sem dobil nočno posodo, ki mi jo je žena vrgla v glavo, ko sem prišel domov brez dežnika, klobuka in suknjiča, pač pa z gromozanskim mačkom.

Tako imam danes dve buški na glav., eno od žene oziroma nočne posode, drugo pa od tistega kolesarja, ki namesto z zvoncec zvonil kar z usti, ko vpil je hop, hop! Še preden sem se zavedel, da ta hop-hop pomeni surogat za zvonec, sem že dobil svoje. Sicer pa je s temi kolesarji velik križ. Strogo je prepovedano naslanjati kolesa k hišam, le sreča je, da ni nikjer rečeno, da se hiša ne bi smela naslanjati na kolo. Tako pa vidimo mnogo hiš po Ptuj, kako se trudno naslanjajo na potrpežljiva kolesa.

Pa še nekaj sem zavohal. Med vsemi dišavami v mestni klavnici sem zavohal šest reklamnih

Tri? Ne!
Štiri? Ne!
Pet? Ne!
Šest? Ne!
Sedem? Da!

7 DNI

Da, 7 dni se imenuje zanimiv tednik, ki pri naša čtivo iz vseh krajev sveta, zdravniško, pravno in vzgojno posvetovalnico, otroški in ženski kotiček ter še vrsto zanimivih, smešnih in resnih. Tudi za ugankarje je poskrbljeno! Zanje so pripravljene vedno lepe knjižne nagrade. — Vse to pa le za 5 dinarjev!

Zahtevajte povsod »7 dni doma in po svetu«! Prodajalci časopisov, naročajte naš tednik pri Vestniku, Maribor, Kopališka 6.

NEPOZABNA BO OSTALA Mestnemu odboru ZB iz Ptuj letošnja proslava Dneva vstaje. Kaj jim ne bi? Saj so samo za ozvočitev dobili račun Radiocentra iz Ptuj v znesku 14.876 din, MO OF jim je ocenil obrabo klopi, ki so jih — mimogrede povedano — morali sami iskati po Ptuj, na 1850 din. V posebno blagem spominu pa bodo ohranili ptujsko Zadržno klet, ki jim je obljubila vino po 74 din, zaračunala po 84 din liter. Zato naproša MO ZB Ptuj vse, ki so se udeležili proslave, naj takoj javijo, koliko zraka so porabili pri proslavi, tako da bo počasi že pripravljen na morebitni račun — za potrošeno zraka!

stebrov, na katere bi lahko lepili plakate. Čemu jih imajo v klavnici, ni menda nikomur jasno, najbrže pa zato, ker bi v slučaju, da jih postavijo nekje na trgu, delali preveliko konkurenco hiši mestnega ljudskega odbora, ki je sedaj tako lepo oblepljena s plakati.

Pomislite samo, koliko bodo Ptujčani popili, če, kot so, če bodo imeli tako dolga grla.

Sploh pa je Ptuj glede pijače na slabem glasu. Ptujčani pijejo itak samo vino. Pač pa se tuji pritožujejo, da v Ptuj ni vode. Ptujčanov to ne moti, da ni vodovoda in da tistih nekaj vodnjakov, ki so, razkužujejo, da ne bi izbruhnila kuga kot leta 1082 — toda, če hočemo vzdržati tujski promet, moramo dobiti vodo ali pa navaditi turiste na vino.

Za konec pa še eno zanimivost. Tistega mežnarja Segula iz Vidma gotovo poznate in ste brali v »Poročevalcu« čudovite storije o njegovem »pendlanju«. Zdaj pa je moža naenkrat prišla fotografska strast in je šel fotografirati Ptuj iz daljave. Pa ne kot drugi ljudje, ampak se je naš Segula spendil kot Tarzan na drevo in skušal posneti posebno lepo ptujsko panoramo. Pa prav ta del Ptuj je našega Tarzana tako zanimal, ker se je na to kapriciral sam gospod kaplan, češ da morajo poslati to sliko in nobeno drugo, nekakšnim prijateljem v inozemstvo kot »spominček«. In glej ga spaka mežnarkega, po čudnem naključju so bili prav na najlepšem kraju, ki jih je hotel Segula fotografirati, takšni objekti, ki ne spadajo med spo-

minčke, najmanj pa za kaplanove inozemske prijatelje, tako da se mi vse zdi, da se bo zanj in za njegovega kaplana to fotografsko spominčkanje nevéščno končalo.

Zaenkrat bo dovolj, vsem pa še enkrat: moj naslov je v Mariboru, da ne bi bilo treba zasliševati še druge polovice Ptuj, kdo je Vohljač in kdo ni. Jaz sem — pa vaš Martin Vohljač, ptujski penzionist.

ZAKONSKA TRAGEDIJA...

— Možek, ti me varaš! Kdo je ta Metka, ki jo kličeš vso noč?

— Toda, srček, v sanjah sem samo ponavljal, da ne bi pozabil, da se je Tkalcina hlačevine v Celju preimenovala v Metko. Tam pa, ljubica moja, izdelujejo vse tiste prekrasne damaste, kretone, batiste, flanele, oksforde in blago za obleke, dežne plašče itd....

BALADA PTUJSKEGA UTOPLJENCA

Bilo mi je vroče, oh, vroče zelo, jo mahnil sem k Dravi in skočil v vodo,

po toku mogočnem junaško brodil, nato sem omagal, vode se napil,

kričati začel sem ljudem na pomoč, so kazali z brega mi fije in proč

me odnesla je Drava ledena...

Zdaj v zadnjem bazenu telo moje spi, kot žrtev preplete kopalske strasti. Ne bô mi dolg čas, ker, še preden zgrade kopališče, cvet ptujskih kopalcev priplava na — pokopališče.

PTUJSKA PRISILNA DELOŽACIJA

Zavernik iz Ptuj, ta pač zna seliti, na cesto leteli na pol le obriti so gostje, in ženske na pol zgolj skravžljane trgovcu so bivšemu bile predane.

Brez vsake odločbe Trpinca tako je selil kot ne bi še v Afriki šlo. Za takšne posege gospod od Triglava naj kmalu pred sodni postopek priplava!

Obmurski Flikač stresa svoje

NA VSEM LEPEM me je začelo klati pod zobom, tako da sem mislil, da bo vrage dobil mlade. Pa so me babnice poslale k Šarkezi Rozaliji, ki je menda dohtar in pol, ker ozdravi vsako bolezen z nekakšnimi glistami. Pa je nisem dobil doma. Le na vratih je visel s pijavko pritrjen listek, da bo deset dni na dopustu, ker mora za dohtarsko diplomu preštudirati še nekatere zakone. No, pa sem se spomnil na Jožeta Perša iz Lendave, ki mi je onkrat nekaj obljubil, da nam bo vsem pokazal, kaj zna. Ker ga poznam še iz časa okupacije, ko me je z žandarji lovil, ker sem jo pobrisal iz madžarske vojske in mi je ob tej priliki strokovnjaško izbil kar pet zob naenkrat, sem se napotil v Lendavo z upanjem, da mi bo tudi tokrat pokazal svoje strokovnjaštvo. Pa ga nisem našel doma. Tudi on je pustil na vratih listek, da je šel na daljši dopust — študijski — nekam na hladno. K sreči pa sem srečal na cesti enega izmed tistih botrov iz Sredice, ki so se zadnjič po birmi postavljali pred ljudmi, da se znajo tudi sami birmati, in sem ga prijazno pobaral, kaj je do-

V BRIVNICI

Dragi mojster brivec, oprostite, zadnjič ste obrili me slabo. Kje le milo to zanič dobite, ki celo naj brivsko bi bilo? No, nikar sedaj ne obupajte, saj nasvet vam dober dam lahko: Milo kar navadno le kupujte »Zlatorog«, ki se peni lepo!

bil za birmo. »Ti bom že pokazal!« je zatulil in — zob je bil zunaj. Lepo sem se mu zahvalil za sveti zakrament in brez ure odjadril naprej.

SPOTOMA sem našel na cesti mlatilničarski dnevnik Viktorja iz Čikeške vasi. Že sem mu ga hotel nesti nazaj, ko sem opazil, da je popolnoma prazen, pa sem ga kar obdržal, da bom imel kam pisati svoje popotne vtise iz Obmurja. Možno je menda hudo pozabljen, saj je celih 3000 kg zrnja pozabil vpisati 11 kmetom, pri katerih je menda kar prazno slamo mlatil. No, upajmo, da vsaj na merico ni pozabil, sicer bi napravil veliko sramoto svojemu kompanjonu Žbulju iz Gradišča, ki je poleg merice raje še kakšno zrno več pobral kot premalo. Pravi, da si je Žbulj iz tega zrnja spekel kar lepo pogač — ki je bo kar dovolj za precej časa. Samo slana je menda zelo...

V RAZKRIŽJU sem se za hip ustavil na grobu pokojne KDZ. Dobra ženska je bila, pa kaj, ko je bila od znotraj vsa gnila. No, pri grobu je bila njena hčerka, ki je drugačna od matere, vsaj zdrava izgleda. Samo dosti dela ima sedaj z zapuščino matere, ki ima pri zadružnikih še

kakih 180 jurčkov v dobrem na račun raznih fondov. Sedaj se pa revica muči, da bi jih izterjala za balo, ker bi rada le bolj samostojno živela.

V KLJUČAROVCIH pri Ormožu imajo pa čelga hudiča. Veliki se pritožujejo, da imajo premalo svobode in da ne morejo delati ne v zadruzi ne pri gasilcih, kar bi radi. Če bi mogel Raušlov Avgust tudi v zadruzi komandirati, kot je pri gasilcih: »Če si siromak, na levo krug in izgini!«, potem bi bilo gotovo več svobode. Tako pa je ni in veliki bodo pogoreli, gasilci pa bodo gasili pri njih prav tako, kot so pri Meškotu, ki nima nič, čeprav je oča Raušl iz upravnega odbora dejal, da se ne izplača.

UBOGI ŽUPNIK iz župniškega urada Sv. Tomaža pri Kostanju me je zaprosil, naj objavim v Totem, da išče dobrotnike, ki bi mu poslali par stolov. Če bi prodal še par stolov po 30 jurčkov, bi lahko z zamudo plačal tistih 82 jurčkov davčnega zaostanka, ki ga še ima, ne da bi mu bilo potreba ponujati za rubež kelihe in monštranco. Če pa ne bo od nikoder stolov, bodo pa gospod župnik prodali vero za prisilen zakol. Saj je tako že v nevarnosti, da se bo od bolehanja zadnje čase poslovila od nas — pravijo gospod župnik.

TISTI, KI SE V ČASOPISU RAZBURJA zaradi starih napisov v Murski Soboti, pa ga je polomil. Če bi mož imel le količjak soli v glavi, bi lahko vedel, kako je s to stvarjo: na periferiji mesta bo Sobota ostala takšna, kot je bila za časa stare Jugoslavije, z vsemi pripadajočimi napisi. Dalje proti centru bo del mesta posvečen spominu na okupacijo, kar pa seve tudi ne gre brez ustreznih napisov. Potem pride del, ki je namenjen osvoboditvi Sobote, s primernimi napisi vseh ruskih edinic, ki so Soboto osvobodile. Če teh ne pustimo, potem bo res še kdo mislil, da so Soboto osvobodile samo partizanske enote. Tukaj bo po cestah posipan tudi gramoz. No, v središču, na trgu Zmage in v Titovi ulici, pa bo Sobota takšna, kot bi morala biti vsa. Ali vam je sedaj jasno?

FESTIVAL STARIH, POZABLJENIH PLESOV bi radi priredili bivši gospodarji iz cvenске zadruge ob priliki likvidacije zadruge. Kot glavna točka naj bi nastopili nekdanji viničarji, ki naj bi plesali tako, kot jim gospodarji žvižgajo. Tako vsaj hočejo nekdanji gospodarji, ki bi radi oživeli pozabljene stare pleske. Prav tako bi radi oživeli stare tradicije ob trgatvi. Viničarji pa so trdovratni in pravijo, da teh plesov več ne znajo, pač pa da znajo samo nove, ljudske pleske. Teh pa zopet ne znajo gospodarji in tako se ne morejo sporazumeti. Pač pa so viničarji bolj vneti za stare, še ne pozabljene zgodbe iz zadruge: za tisto o delitvi žita med zadružnike.

ko so gospodarji dobili po 200 kg na osebo, viničarji pa po 140 kg žita, dočim so njihovi otroci dobili le po 50 do 80 kg. Pa tudi tista pravilica o razbojnikih, ki so delili zaslužek, jim še noče iz spomina. In tista zgodbiča o grozdju, ki je raslo v krompiriških, je omenbe vredna, da sploh ne omenimo zgodbi o »Mici Kovačevi, ki je pila pa nič plačala«...

IZ LJUTOMERA so odpeljali v bolnico že kup privatnih obrtnikov, ker so se pretegnili pri pripravi na razstavo. Pa tudi mlekarna se bo menda postavila na razstavi. Neuradno smo namreč izvedeli, da bo poslala na razstavo kar tri kolobarje sira. Kot se sliši, je menda sir še zelo mlad, tako da lahko pričakujemo, da se bo do razstave še kaj potegnil. Vsekakor pa drži, da mlekarna računa na velik naval gostov na svoj sir, ker ga sicer ne bi pripravila v takšnih količinah za razstavo.

LJUTOMERČANI tudi zelo skrbijo za turizem v svojem kraju. Tako so zadnjič povabili na obisk v Ljutomer igralsko skupino iz Apač, ki je bila nad prisrčnim sprejemom v Ljutomeru tako presenečena, da ni mogla niti kaj zaigrati. Obljubili so pa, da bodo še večkrat radi prišli na izlet v Ljutomer.

ZA KONEC pa vam še izdam, da odpotujem jutri na tekmo, ker so me povabili iz Grada. Pišejo mi, da niso bili nič zadovoljni s Soščani, ki so hoteli kar sami nastopati in niso hoteli domačinom dati možnosti, da bi tudi sami kaj pokazali. Jaz pa nisem tak, pa tudi tak nisem, kot so bili tisti madžarski športniki, ki niso hoteli več nazaj domov. Zato ne skrbite, da bi ostal s kakšno zlato medaljo kar za vedno v Gradu in bi pozabil na vas. Zato na svidenje čez štirinajst dni!

Flikač

OBJAVA ZA RADGONO

Cenjenemu občinstvu sporočamo, da kupujemo po najvišjih dnevnih cenah stare in izrabljene gramofonske plošče. Ponudbe pošljite pod oznako »Hitro«, kajti poselujemo specialno napravo, ki omogoča le predvajanje glasbe z napol uničenih plošč. Hkrati opozarjamo ljubitelje nemih filmov, da jih bomo še naprej precej redno vrteli.

KINO PODJETJE RADGONA

EH, TA PERSONALNA POLITIKA...

Novoustanovljeno trgovsko podjetje v Dolnji Lendavi vljudno naproša »Toti list«, naj se usmili in prevzame jamstvo za morebitne izgube in primanjkljaje. Podjetje si je sicer preskrbelo visoko kvalificirani kader (upravniki je celo brez osnovne šole), vendar so stari trgovski lisjaki mnenja, da je »ziher le ziher«!

GASILSKE TEŽAVE

— Dajte mi, prosim, en meter cevi!
— Na žalost, pri nas lahko dobite značke, gumbe, pasice. — Toda cevi, teh pa nimamo...

V zadnjem času se mnogo bavim s filozofijo. Zlasti sem preštudiral štiri teze dialektike. Za vsako tezo sem našel življenjski primer ob priliki udeležbe na olimpiadi.

Prva teza: Vse na svetu se spreminja! Poglejmo uspeh naših telovadcev v Parizu 1924 in v Helsinkih 1952! Nekateri telovadci pravijo, da ta teza ni pravilna, ker se na svetu vse ponavlja in vrta v krogu. Morda imajo prav in se sedaj nahajamo zopet na točki, kjer se krog začne.

Druga teza: Pojavi so med seboj povezani in vplivajo eden na drugega! Dokler ni bilo konkurentov, so Otenhajmer, Mihalič in drugi tekači postavljali krasne rezultate. v Helsinkih pa, izgleda, so imeli paralizirane noge.

Tretja teza: Pojavi se spreminjajo tako, da se najprej spremeni kvantiteta in šele nato kvaliteta! Ta teza mi najbolj ugaja, ker sem prepričan, da bo boljša kvaliteta tedaj, če bomo zmanjšali kvantiteto, t. j., da bomo na olimpiado poslali manj kandidatov.

Četrta teza: V vsakem pojavu so protislovja. Največ kandidatov (22) smo poslali na olimpiado v lahki atletiki. Protislovje: nobena medalja!

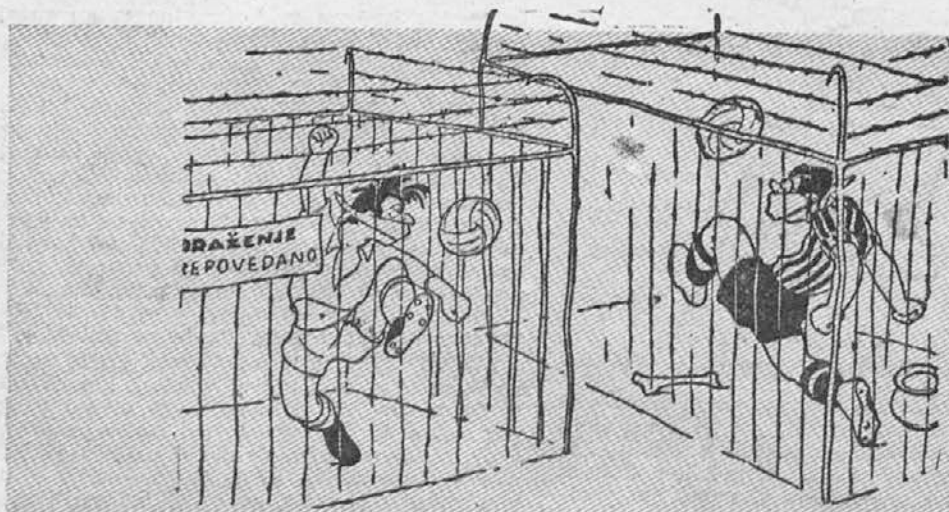
TRENING NOGOMETASEV

Zelo sem odobral te dni članek nekega trenerja, da bi morali naši nogometaši več telovaditi. Nevarno bi bilo v tem primeru le to, da jih pošljejo potem kot telovadce na olimpiado in bi bili za nogomet izglubljeni. Omenjeni trener pravi nadalje, da se znana nogometna moštva bavijo v glavnem le z gimnastiko in tekom, redkeje pa dobivajo žogo. To pa naši delajo! V zadnji tekmi z BSK-om so Odredovi igralci delali ritmične vaje, brcali v prazno, tekali, redkeje so pa dobivali žogo.

AVTOMOBILSKO PRVENSTVO SLOVENIJE VKLJUČENO

Poleg nogometa se je pojavila še ena nova panoga, ki bo močno popularizirala šport naše republike Slovenije. To je avtomobilizem! Na nedavnih avtomobilskih tekmah v Kotoru sta obe Slovenca zasedla predzadnje in zadnje mesto. Škoda, da nismo poslali iz Slovenije še kakih deset vozačev, da bi bili predzadnji le neke na sredi.

Očividec mi je pravil, da je bilo že vsega konec, ko sta prisopihala naša vozača. Takrat je starter dejal: »Občinstvo! Malo potrpljenja! Sledi avtomobilsko prvenstvo Slovenije!«

Kako si Janezek zamišlja asanacijo slovenskega nogometa

•HALO! KDO JE NAPISAL TA ČLANEK?•

Nekateri društveni funkcionarji v Sloveniji baje izključujejo člane športnih društev, ki (če-tudi upravičeno) kritizirajo njihovo delo po časopisu! V Mariboru pa smo v tem oziru srenejši. Pri nas funkcionarji sami toliko pišejo, da navadni člani sploh ne pridejo do vrstice. Poleg tega se je pri nas v športnih člankih razvil nov stil: »klubizem«, ki je neke vrste ne-naturalizem s poudarkom najnižjih športnih strasti in je izrazito egocentričen, tako da o samokritiki ni govora. Medtem ko se v drugih krajih oglašajo po uredniških telefonih ogorčeni glasovi funkcionarjev: »Halo! Kdo je ta članek napisal?«, se pri nas funkcionarji oglašajo prijazno: »Halo! Kdo je napisal ta interesantni članček?«

ZARADI POTOVANJA...

Branikovi nogometaši so izgubili pokalno tekmo proti Izoli 2:3. Baje jih je potovanje tako izmučilo, da niso mogli igrati. Jaz to razumem, ker je tudi Indija na olimpiadi zaradi dolgega potovanja izgubila proti Jugoslaviji 1:10.

VZROKI NEUSPEHOV

Da ne bi preveč nadlegovali onih naših olimpijcev, ki niso dosegli uspeha na olimpiadi, z vprašanjem, zakaj jim »ni šlo«, vam jaz, kot izkušen športni strokovnjak, odgovorjam namesto njih:

- telovadci — zaradi slabe magnezije;
- tekači — zaradi slabih sprinterice;

- boksarji — zaradi neprimerne hrane;
- plavači — zaradi pretežke vode;
- smučarji — ke nas niso poslali na olimpiado

DAVID IN GOLIJAT

BSK je za dopustno zabavo potresel Kladi varjem mrežo devetkrat, Odredovo pa šestkrat. Da bi rešil ugled slovenskega nogometa, je Golijata povabil v Maribor mali David — mariborski železničar. Bojim se, da bo njegova frača preslaba. Ker odidem že pred to tekmo na dopust, vam bo odgovor dal urednik (Op. ur.: Frača se je razletela na sedem kosov, ker je bil rezultat 7:1 za Golijata.)

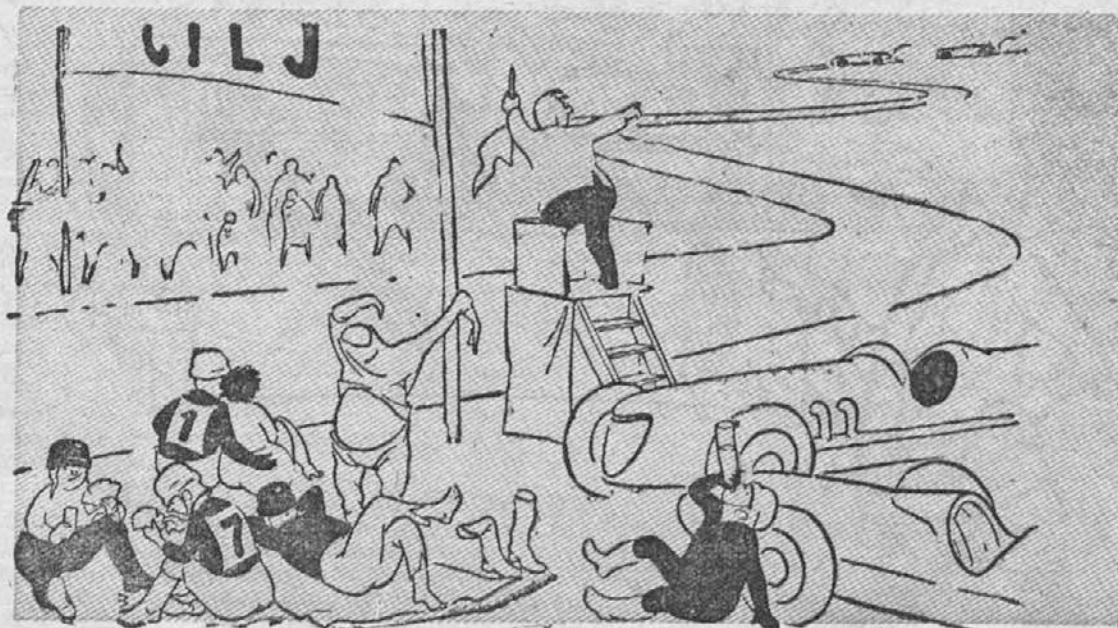
Golijat: »David, fantek! Kako boš igral nogomet, ko pa še s fračo ne znaš streljati!«

ZNAJDI SE

- Ali vaš oča še dajo gospodu župniku, da prosijo za dež?
- Kaj pa misliš, seveda ne!
- Kako pa to?
- Veš, bolj poceni so se znašli. Vpisali so se v plavalni klub Branik in ko na pravi tekme, se vedno ulije.

JUTRANJI SAMOGOVOR

»Kaj koga briga — hik — kdaj pridem domov. Mar mi ni — hik — zdravnik rekel, da mi nočni zrak škoduje?«

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije. Poverjenstvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 2 — Telefon 29-07 in 28-76 — Čekovni račun Narodne banke št. 6401-90-332-51 — Poštni predal 52 — Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna